

NOVA ГАЗЕТА

№ 47 (306) Грудень 11, 2014, Нью-Йорк

№ 47 (306), December 11, 2014, New York

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

ПУТІНСЬКА РОСІЯ:
НАД ПІРВОЮ У НАФТІ

СТОР. 6-7

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

ПРАВДА ПРО КРИВДУ:
СТРАХІТЛИВІ ТОРТУРИ ЦРУ

СТОР. 8

У ГРОМАДІ

РІК КОБЗАРЯ: УКРАЇНА.
ШЕВЧЕНКО. МУЗИКА

СТОР. 18

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

СТЕПАМИ АЙДАХО ТА ЮТИ:
БАЛАДА ПРО ПОЛИН

СТОР. 20-21

ТРЕМБІТИ НАД ВЕЛИКИМ НЬЮ-ІОРКОМ

СТОР. 14

10 ГРУДНЯ – ДЕНЬ
ПРАВ ЛЮДИНИ

СТОР. 3

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

оголошує створення спеціальної програми

«ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ ТА ВІЙНИ»

МЕТА: сприяння невідкладній допомозі та довгостроковим потребам поранених воїнів та цивільних осіб, постраждалих на війні, які потребують підтримки в процесі повернення до повноцінного життя.

ЗАВДАННЯ: надання потерпілим медичної й, зокрема, хірургічної допомоги задля забезпечення фізичного та емоційного відновлення їхнього здоров'я.

НАЙБЛИЖЧА АКЦІЯ: фінансування відвантаження до України контейнера з медичним обладнанням та приладдям: анестезійною машиною Ohmeda Excell 2105E з прикріпленням до неї вентилятором; операційним столом, Бові-Machine – електроприпікання, ковдрами з підігрівом, рентгенівським столом і 41 великою коробкою з хірургічними інструментами, придбаних доктором Геннадієм Фузаловим – головою об'єднання лікарів, які допомагають дітям України, й подарованих шпиталями міста Бостону.

США запрошує всіх, кому небайдужа доля України, її народу, приєднатися до нас у цій важливій гуманітарній справі. Ваші датки можна списати з податку. Ваші пожертви надійдуть безпосередньо до тих, хто їй найбільше потребує.

ЯК ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ:

Надіслати чек з позначкою «**UNWLA War Victims Fund**» за адресою:
The UNWLA, 203 2nd Avenue, New York, NY 10003-5706
Або через **PayPal** на нашій інтернет-сторінці: www.unwla.org

Детальнішу інформацію можна отримати в Лідії Білоус
(UNWLA Social Welfare Chair) Lidia@Bilous.net

- ✓ лише протягом нинішнього року Союз українців Америки доставив понад 100 тисяч доларів гуманітарної допомоги пораненим на Майдані
- ✓ розподілив 10 тисяч доларів допомоги жертвам війни на Сході України
- ✓ придбав ліки для надання першої допомоги при травмах на суму 35 тисяч доларів
- ✓ надіслав 20 тисяч доларів пораненим, які проходять лікування в київських та дніпропетровських шпиталях

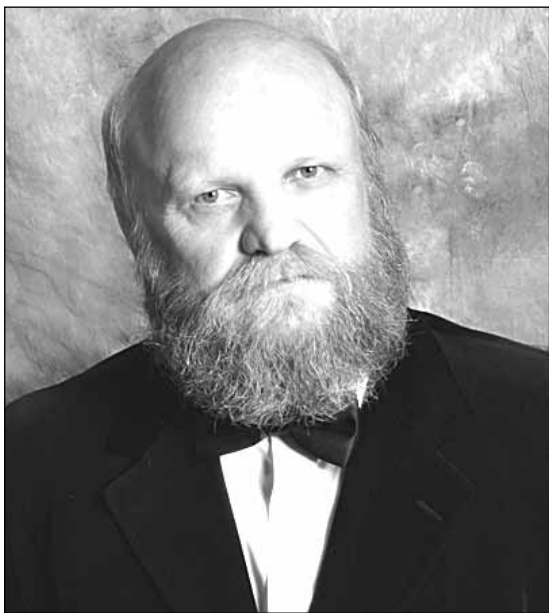
Союз Українок Америки має 90-річну історію надійного й сумлінного жертводавця гуманітарної допомоги українцям, де б вони не проживали. Наша організація – добродійна, неприбуткова, така, що не може виділяти допомогу на озброєння, військове спорядження або підтримувати військові інституції. Тому допомогу відправлено окремим пораненим військовикам та їхнім родинам, а також іншим цивільним особам, які стали жертвами війни. Ці грошові гранти були адресними й призначені на отримання медичної допомоги, засобів існування та іншої невідкладної підтримки.

**ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО НАС,
БУДЬТЕ РАЗОМ З НАМИ!**

**БУДЬМО РАЗОМ З УКРАЇНОЮ
В ЦЮ ВАЖКУ ХВИЛИНУ!**

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!**

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

У ці передсвяткові дні, коли всі ми готуємося до зустрічі Різдва Христового та Нового 2015 року, з України продовжують надходити невітні новини. Полум'ям справжньої війни охоплено Донбас, який російський диктатор Путін прагне будь-що відірвати від України й перетворити на плацдарм для подальшої анексії українських земель, нові заворушення зафіксовано і в центрі України – в недавно ще мирній Вінниці. Там відбулися насильницькі акції, спрямовані на повалення місцевої влади. Показово, що протестувальники, увірвавшись до кабінету голови Вінницької облдержадміністрації А.Олійника найперше порвали на шмаття портрет президента України Петра Порошенка.

Можна списати це на екстремізм, а можна замислитися: щось не так у нашому «королівстві», якщо портрети вчора ще улюбленого лідера, за якого на виборах у травні цього року проголосувало більше 50 відсотків виборців, що зробило його президентом вже після першого туру, прості люди рвуть і топчуть.

Матеріалу для невеселих роздумів багато. Чому П.Порошенко замість того, щоб поїхати розбиратися до Вінниці, яка кілька разів обирала його народним депутатом і за рахунок трудівників якої він зробив свої мільярди, поїхав чомусь до далекого Сингапуру? Чому серед керівництва уряду й комітетів Верховної Ради спілки вчорашніх «янукарів»? Чому проекти обіцяних реформ так і лежать під сукном на президентському столі?

Сьогодні економіка України перебуває в передколасному стані. Надія тільки на гроші Міжнародного валютного фонду та інших західних добротоїв. Чому в цій катастрофічній ситуації не відбувається реприватизації – повернення державі зухвало награваного й привласненого олігархами й такими пройдисвітами як, наприклад, Сергій Тигітко, який з комсомольського ватажка раптом став банкіром? У руках таких, як він, нині зосереджено цілі галузі української економіки. Чому їх ніхто не забирає? Відповідь на ці пекучі й разом з тим сакраментальні запитання у відомому народному прислів'ї «Ворон ворону око не виклає». Не «розкурлюватиме» олігарх-президент олігархів на кшталт Пінчука чи Фірташа. Бо це означає визнати й особисті гріхи й покаятися перед власним народом. Чи здатний Порошенко на таке покаєння? Дуже сумніваюся.

Півроку, що минули з дня обрання Петра Порошенка президентом України, принесли, на жаль, більше розчарувань, ніж надій на краще завтра України. Майдан, який виніс його на владний Олімп, мав створити механізм контролю над новою владою. Кажуть, що таким механізмом є Верховна Рада, бо серед народних депутатів є багато колишніх майданівців. Але так можуть міркувати лише дуже наївні люди. Верховна Рада в українських реаліях – це не незалежна гілка влади, а цілком залежний від Банкової орган. Недаремно на посаду його голови Порошенко буквально протиснув свого протеже – колишнього вінницького мера Володимира Гройсмана. Як за свідчило перше півріччя постмайданної України, не протистоятиме з президентом і уряд на чолі з А.Яценюком. Фактично в Україні вимальовується така сама владна картинка, як і за часів Януковича – всесильний і єдиний центр влади – президент, а всі інші довкола нього кружляють, намагаючись догодити.

Але, як показали події у Вінниці, прості українські люди, які пройшли через Майдан, такої розстановки по-януковичськи не терпітимуть. Вони чекають негайних і докорінних реформ, які вже до літа змінять економічний і політичний ландшафт України. Вони хочуть точно знати, куди йдуть західні мільярди. Вони проти політики загравання з агресором-Путіним і готові боронити Україну від російської агресії всіма можливими засобами. В цій рішучості народу – порятунк для України, яка вже ніколи не дозволить, щоб її знову перетворювали на чорну діру в центрі Європи.

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Десятого грудня 1949 року за пропозицією Генеральної Асамблеї ООН, знаменуючи річницю ухвалення Загальної декларації прав людини роком пізніше, було засновано Міжнародний день прав людини.

10 ж грудня 1948 року Організація Об'єднаних Націй ухвалила Загальну декларацію прав людини, що проголошувала права особистості, цивільні й політичні права та свободи (рівність усіх перед законом, право кожного на свободу й особисту недоторканість, свободу совісті та інші). У Декларації було заявлено, що всі люди мають рівні права, які не залежать від їхніх відмінностей і політичних систем їхніх країн. В основу документу було покладено всі напрацювання людської думки, які були

Війна – найбрутальніше порушення прав людини, від якого найбільше страждають діти

ЛЮДИНА МАЄ ПРАВО

10 грудня – Міжнародний день прав людини

на той момент у цьому засадничому для сучасної цивілізації питанні. Це був перший досвід колективної розробки універсального документа з прав людини.

Багато країн внесли основні положення Декларації в своє базове законодавство та Конституції. Її принципи лежать в основі багатьох пактів, конвенцій та договорів з прав людини, укладених з 1948 року. Найбільш широкими обов'язковими угодами з прав людини, укладеними під егідою ООН – Міжнародний пакт про цивільні й політичні права та Міжнародний пакт про економічні, соціальні й культурні права, підписані 16 грудня 1966 року. За дотриманням ухвалених пактів, конвенцій і договорів з прав людини спостерігає Верховний Комісаріат ООН з прав людини. Він відряджає своїх посланців в різні країни світу для складання звітів про дотримання прав людини на місцях.

Втім, рідко коли ці звіти приводять винних в брутальному порушенні прав людини на лаву підсудних Міжнародного трибуналу, як це було із сербським диктатором Слободаном Мілошевичем. Здавалось б, що з плином часу людство має бути дедалі цивілізованішим і не порушувати Загальної декларації прав людини. Насправді ж, навіть така країна, як Сполучені Штати Америки, в якій ми живемо, ставиться до неї як до жалюгідного папірця, що вкотре довело оприлюднення днями таємної програми ЦРУ, схваленої Білим домом за часів Джорджа Буша-молодшого, яка дозволяла катувати й мучити людей, причетність яких до тероризму не було доведено в суді. Хапали підозрюваного, везли до таємної тюрми ЦРУ й робили там з ним страхітливі речі. Часто з абсолютно ні в чому не винною людиною.

Утім, у переліку порушень прав людини на нашій планеті цей приклад – лише піщинка. Людські права порушуються повсюдно й повсякчас – від Філіпін до Куби й від Росії до Індонезії. Не вистачить площі всіх газет і журналів світу, аби тільки перелічити приклади порушення прав дітей і жінок, літніх людей і калік, цілих народностей і народів. Й досі, як у середньовіччі, людей вбивають за расовою, національною або релігійною ознаками. Нині в Сирії ісламісти-фундаменталісти відрізають голови людям тільки за те, що вони сповідують християнство. А в лісах американських штатів Айдахо й Монтана нові носії людиноневисницьких теорій, продовжувачі справи Адольфа Гітлера розбили свої

неонацистські табори, при вході до яких висять таблички «Тільки для білих!».

А скільки прикладів так званого домашнього насильства – порушення елементарного права жінки не бути побитою чи приниженою!

Домашнє насильство постійно і в значній мірі виснажує економіку країни та її громадян, а також негативно впливає на населення. Більшість справ про розлучення в світі порушуються в результаті домашнього насильства.

Найважливішим соціальним наслідком насильства над жінками в сім'ї, як з'ясувалось, є проблеми виховання, пов'язані з явищем «соціальної естафети», коли діти, які спостерігали за насильством у сім'ї, переносять цей негативний досвід у власне життя. Майже 100% матерів, які зазнали насильства, народили дітей хворими (переважно з неврозом, заїканнями, енурезом, церебральним паралічем, з порушенням психіки). Практично всі бездомні діти – жертви домашнього насильства: психологічного, фізичного та сексуального. Саме від наруги й насильства діти втікають на вулицю. Іноді вони бувають втягнутими в домашнє насильство, коли намагаються захистити своїх матерів від знущань. Прагнучи оборонити свою матір, підлітки можуть тяжко поранити чи навіть убити батька. Значна кількість цих дітей перебуває в тюрмах для неповнолітніх.

Нещодавно світ здригнувся, прочитавши річний звіт ООН про сучасне рабство. Рабство в XXI сторіччі – це реальність наших днів. Тільки українців, які потрапили в рабство за період незалежності, налічується станом на сьогодні 120 тисяч осіб. І ця цифра, стверджують правозахисники, зростатиме.

Сьогодні українці опинились вічно з такою серйозною й небезпечною для суспільства проблемою як торгівля людьми. Про це свідчать нові негативні тенденції. Так, за даними Міжнародної організації міграції (МОМ), протягом останніх років зріс відсоток викрадення людей задля трудової експлуатації, розширилася «група ризику» потенційних жертв: якщо раніше її становили дівчата й молоді жінки віком від 15 до 24 років, то нині – це жінки й чоловіки (32% потерпілих) будь-якого віку. Окрім того, збільшилось число жертв серед дітей. На жаль, прогноз на 2015 рік також є невтішним.

У Загальній декларації прав людини закріплено право на щасливе дитин-

ство. Але про яке щастя йдеться, коли ми бачимо маленьких «гаврошів» на фронтах численних війн і збройних конфліктів?!

Нині й Україна зіткнулася з цим страшливим явищем – діти-солдати, діти-переселенці, діти бойовиків-терористів і діти загиблих українських військовиків... Війна – це найбільш брутальне порушення прав людини, а особливо – дитини. Ми говоримо про тих «дорослих» дітей, які знають, що таке смерть, на очах яких вбили їхніх батьків чи матерів, яких вирвали із звичного соціального оточення й перемістили в інше.

Водночас є діти, які втратили своїх батьків. І вони шукають відповіді на запитання: чому так сталося? Якщо подивитися на всі зведення із зони збройного конфлікту на Донбасі, то гинуть переважно люди віком до 40 років. А це означає, що вони виховували дітей. Немало загинуло й багатодітних батьків, у яких трое-четверо дітей. Є ще одна когорта – це діти, батьки яких було переміщено з Криму, коли виводилися війська України. Ці діти втратили своє звичне оточення і живуть сьогодні в жаклих умовах.

В Україні з'явилося дуже багато дитячого горя, і воно різне. Нині більшість сімей виокремлюються за ознакою переселена вона чи ні. Водночас, за соціальною практикою, сім'ї завжди поділялися на ті, які здатні виконувати батьківські функції, і на ті, які не здатні, або не можуть їх виконувати. Нині фіксують сім'ї, які є переселеними і не здатні виконувати батьківські функції – ще вчора їх визначали сім'ями, які перебувають у складних життєвих обставинах. Є випадки, коли місцеві органи влади змушені силоміць вилучати дітей з таких сімей. Уявіть собі на хвилику горе маленького хлопчика чи дівчинки, яка жила й раділа життю десь у Луганську чи Донецьку, а нині її силою забрали від мами й тата й поселили в дитячий будинок.

День прав людини навіє сумні думки. Але разом з тим він кличе до дії. Не може так бути, що людство, переступивши межу XX й XXI століть, не розвивається, а деградує. А права людини, які мали б гарантуватися всім, без винятку, землянам, гарантує сам собі або бандит з автоматом Калашникова, або олігарх з мільярдами накрадених грошей.

Хома Мусієнко
Спеціально для «Нової газети»

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Шостого грудня зранку у Вінниці щонайменше 400 активістів взяли штурмом будівлю облради, де планувалася позачергова сесія, на якій місцеві депутати мали намір проголосувати за відставку чинного голови облради Сергія Світка. Під час штурму приміщення постраждали 7 правоохоронців. Слідчий відділ Управління МВС України у Вінницькій області відкрив кримінальні провадження за фактом порушення громадського порядку та побиття міліціонерів біля Вінницької облдержадміністрації.

Активісти зайняли залу та президію облради і ухвалили звернення до президента Петра Порошенка з вимогою негайно звільнити голову Вінницької ОДА Анатолія Олійника.

Потім учасники акції перемістились до будівлі обласного управління міліції, що на вулиці Театральній і вимагали відставки начальника управління МВС в області Ігоря Моренця.

На вечір того ж дня планувалася ще одна акція, однак потім її вирішили скасувати, аби не наражати на небезпеку вінничан і не створювати чергового приводу для відкриття «другого» фронту всередині країни й забезпечення «картинки» для російських ЗМІ.

7 грудня акції протесту продовжилися. На площі в центрі Вінниці відбулося Народне віче за участю 150-200 осіб, яке проголосувало за відставку губернатора Анатолія Олійника і за нового, «народного губернатора» – голову вінницького осередку ВО «Свобода» Олексія Фурмана.

8-го грудня народні акції у Вінниці були набагато велелюднішими – на площі Тараса Шевченка зібралося не менше 5 тисяч осіб з вимогами розпуску обласної ради та припинення провокацій у місті.

Участь у цьому мітингу взяли громадяни міста, активісти, керівники громадських організацій, які тримали прапори Вінниці та України. Площа не могла вмістити таку кількість людей, тому учасники мітингу стояли й на проїжджій частині, яку частково було перекрито. Присутні тримали гасла: «Єднаємося заради миру!», «Стоп бійкам і розбратам!», «Вуличні бої у Вінниці – про-

вокації зрадників». Під час виступу керівник громадської організації «Гармонія» Раїса Панасюк, яка представляла людей з обмеженими фізичними можливостями, назвала неприпустимими для України події, які відбулися у Вінниці 6-7 грудня з погромами приміщень облдержадміністрації та облради. У своїх виступах місцеві журналісти закликали вінничан бути міцним тилом для бійців, які нині на Сході України гинуть на незалежність нашої держави.

Учасники мітингу ухвалили резолюцію, в якій звернулися до президента України Петра Порошенка, прем'єр-міністра Арсенія Яценюка, голови Верховної Ради Володимира Гройсмана, генпрокурора Віталія Яреми та голови СБУ

До справедливого протесту вінничан долучилися й відверті провокатори та агенти Путіна, метою яких було перетворити Вінницю на ще один Донецьк або Луганськ

ХТО КОЛОТИТЬ У ВІННИЦІ?

Петро Порошенко та Володимир Гройсман (перший праворуч) на відкритті набережної Рошен у Вінниці з найбільшим у Європі світломузичним фонтаном

Валентина Наливайченка з вимогою негайного розслідування подій 6-7 грудня у Вінниці та притягнення до відповідальності усіх причетних, хто глумився над українськими державними символами та влаштував погроми у місті із завезенням невідомих осіб з інших регіонів.

«Через повну нездатність обласної ради працювати й виконувати свої обов'язки перед виборцями, вимагаємо розпуску Вінницької обласної ради», – сказано також у резолюції.

Тим часом, голова Верховної Ради Володимир Гройсман, який до київського владного Олімпу був мером Вінниці, вважає доцільною поїздку депутатів з різних фракцій і груп до цього обласного центру, щоб розібратися в ситуації, яка там склалася. Про це він заявив 8 грудня на засіданні погоджувальної ради парламенту після відповідної пропозиції фракції «Батьківщини».

«Я маю безліч телефонних дзвінків різних людей, які під-

креслюють, що силове протистояння з димовими шашками, звуковими гранатами і все інше, це була чиста провокація, інсценована певними колами, які не мають публічної суспільної підтримки, і це все було спровоковано, напевно, для зовсім іншої мети, яка досягалася», – сказав Гройсман, наголосивши, що «вся ця ситуація має отримати як суспільну оцінку вінничан безпосередньо, так і правоохоронних органів, для того, щоб кожен, хто порушив закон, ніс відповідальність».

За словами голови ВР, необхідно зробити все для того, «щоб подібних провокацій, особливо коли вони влаштовуються людьми з сумнівною репутацією, не допускати в будь-якому куточку нашої країни».

Услід за спікером своє слово мовив і міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков. «Влада у нас найчастіше погана й некрасива, і у Вінниці в конфлікті, кажучи прямо, великого розуму не проявила... Це українські патріоти? По-

ставили себе на один рівень з «народним» губернатором Слов'янська Пономарьовим та іншими», – зазначив він.

При цьому міністр закликав «змінювати владу, міністрів, міліцію, суддів, прокурорів». «Міняйте... Багато хто з них того, без сумніву, заслуговує. Але, робіть це, не піддаючись тактиці і емоціям ідіотів», – додав він.

А тепер кілька слів про те, що ж насправді відбулося у Вінниці протягом трьох грудневих днів. Річ у тім, що місцева влада – такі ж самі янучари, які визискували власний народ, грабуючи його оптом і в роздріб. І коли у Києві вибухнув Майдан, трудова Вінниця підтримала його, сподіваючись, що з перемогою Майдану зміни дійдуть і до Вінниці.

Однак треба знати, що Вінниця й область – край не простий. Це вотчина Порошенків, батька й сина. Саме тут знаходиться центр цукрової промисловості України, саме на полях Вінничини вирощується більша частина цукрового буряка, рясно политого місцевими сапувальницями, яким від виробленого з нього цукру діставалися жалюгідні крихти. Головний же товар йшов Порошенкам на виробництво їхніх цукерок, печива та тортів під маркою «Рошен», які приносили мільйонні й мільярдні прибутки.

Збагачуватися Порошенкові (і не тільки збагачуватися – саме на Вінничині Порошенко не один раз виборював депутатський мандат, такий необхідний йому для захисту своїх мільярдів) допомагав і вінницький мер В.Гройсман, якого нині за віддану службу й відкриття у Вінниці набережної Рошен з найбільшим у Європі світломузичним фонтаном (це при кричущих злиднях простого люду) переведено до Києва відразу на посаду голови Верховної Ради, і го-

лова Томашпільської райдержадміністрації на Вінничині А.Олійник (простий сільський вчитель історії, він раптом спокусився на великі гроші й розпочав з настанням «лихих років» бізнесову сторінку своєї біографії), який з обранням П.Порошенка президентом став головою Вінницької облдержадміністрації.

Після перемоги Революції гідності вінничани сподівалися на докорінне «перезавантаження» влади, коли до неї прийдуть не ті, хто з учителя перекваліфікувався на бізнесмена, а справжні українські патріоти, які рвуться у владні кабінети не за грішми й посадами, а задля того, аби прислужитися людям і Україні. Але той, хто називав їх під час торішніх подій у Києві й по всій Україні наївними романтиками, виявився правим. Ось це і вивело людей на вулиці.

Але, з іншого боку, справедливим протестом людей скористалися негідники й відверті агенти Кремля. Саме вони перетворили мирний протест вінничан на криваву вакханалію з димовими шашками і звуковими гранатами. Комуś дуже хочеться, щоб до Луганська й Донецька приєдналася й Вінниця. Але хотіти не шкідливо, як кажуть у народі. Вже недалекий той час, коли не тільки у Вінниці, яка географічно знаходиться зовсім поруч з Києвом, а й у Донецьку з Луганськом виженуть зі своїх вулиць і площ тих, хто сіє ненависть і розбрат, ллє кров і провокує насилля. І все це з однією метою: аби перетворити на реальність маньякальну мрію Путіна перетворити незалежну, волелюбну, європейську Україну на російську провінційну область з образливою назвою «Малоросія».

**Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»
Вінниця**

В УКРАЇНІ

ВЕРХОВНА РАДА
ОБРАЛА ЗАСТУПНИКІВ
В.ГРОЙСМАНА ТА ГОЛІВ
КОМІТЕТІВ

Минулого четверга, 4 грудня, коли цей номер «Нової газети» вже вийшов друком, Верховна Рада обрала першим заступником голови Верховної Ради Андрія Парубія (фракція Народного фронту), а його заступником – Оксану Сироїд (фракція «Самопоміч»). Того ж дня було обрано голів і склад парламентських комітетів. Як повідомила прес-служба руху «Чесно», п'ять комітетів Верховної Ради очолили народні депутати, які були фігурантами журналістських антикорупційних розслідувань. Це Я.Дубневич, Л.Денисова, С.Пашинський, М.Мартиненко та А.Палатний. Як відомо, раніше двоє фігурантів антикорупційних розслідувань отримали посади в уряді – Валерій Вошецький став віце-прем'єром, а Павло Петренко очолив Мінюст.

8 грудня стало відомо, що новий голова Верховної Ради Володимир Гройсман підписав постанову про формування комітетів Верховної Ради, якою допустив «голосувальників 16 січня» (за репресивні закони проти прав людини й народу, які розпалили Революцію гідності) до керівництва комітетами.

Колишні ж регіонали на засіданні обурювалися тим, що вони не отримали жодного комітету. Юрій Луценко, у свою чергу, зазначив, що коаліція пропонувала опозиціонерам «взяти три комітети, котрі можуть контролювати діяльність парламенту». Проте опозиція, за його словами, вимагала комітет зі свободи слова і захисту прав людини. Луценко наголосив, що «не можна віддавати ці комітети людям, які знищували свободу слова і права людини».

СБУ ІНІЦІУЄ ТРИБУНАЛ
ЗІ ЗЛОЧИНІВ ЯНУКОВИЧА
ТА ЙОГО ПОСІПАК

Голова Служби безпеки України Валентин Наливайченко заявив 5 грудня, що ініціює створення в Україні національного

трибуналу з координації розслідування злочинів попередньої влади. Про це він повідомив під час зустрічі з рідними загиблих на Євромайдані.

«Перше рішення, яке має ухвалити Верховна Рада, – це національний трибунал з розслідування безпрецедентного за масштабом злочину, який було сплановано, і першими загиблими хлопцями з Небесної сотні, а далі злочинність пішла на Схід України і Крим», – сказав Наливайченко. За його словами, злочини, вчинені попередньою владою, «мають суспільну небезпеку і тривають нині на Сході України».

При цьому Наливайченко уточнив, що в юридичному статусі трибунал займатиметься збиранням свідчень для забезпечення незворотності покарання для винних у цих злочинах. «Головне – об'єднати в єдиний центр, в єдиний судовий розгляд кримінальні виробництва, які стосуються злочинів проти наших людей, скоєних режимом з метою узурпації влади», – наголосив він і висловив думку про необхідність внесення змін до Кримінально-процесуального кодексу, а також деяких інших законів.

М.САКАШВІЛІ:
«ЩОБ ВРЯТУВАТИ УКРАЇНУ,
У ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ
Є ВСЬОГО 6 МІСЯЦІВ»

Колишній президент Грузії Михайло Саакашвілі закликав українську владу мобілізуватися, щоб врятувати країну. Про це він сказав в інтерв'ю українським ЗМІ 8 грудня.

«Щоб врятувати країну в української політичної еліти є максимум 6 місяців. Немає жодного дня, який вони можуть дозволити собі втратити», – підкреслив Саакашвілі.

Екс-президент Грузії вважає добрим знаком, що українські чиновники працюють нині до пізньої ночі. «Мене завжди в Україні вражало, що навіть на початку війни в суботу та неділю міністерство оборони їздило на дачі. Влітку багато хто з держчиновників ще відпочивав на фешенебельних курортах. Нині це почало змінюватися. Зараз вони працюють і в суботу, і в неділю, працюють до пізньої ночі», – сказав Саакашвілі.

На його думку, українська державність під великою загрозою. «Путін чітко для себе все вирішив: якщо Україна продовжить існувати – це кінець його влади. І він наступатиме своїми регулярними військами обов'язково й робитиме дугу від Донбасу до Криму і далі – до Придністров'я».

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
«ЗДАВАТИ ЛЕТОВИЩЕ
В ДОНЕЦЬКУ НЕ МОЖНА,
БО ТОДІ ВОРОГ БУДЕ
У ЛЬВОВІ»

Президент України Петро Порошенко на зустрічі з військовиками, які боронять Донецьке летовище з травня цього року, та волонтерами, які допомагають забезпечувати їх усім необхідним, висловив впевненість, що «ми там захищаємо всю Україну».

«Здамо летовище в Донецьку – ворог буде в Борисполі, Гостомелі, чи у Львові», – наводить його слова прес-служба голови держави. На думку президента, захисники Донецького аеропорту вийдуть до підручників історії України. «Слова «кіборг», «укроп» сьогодні стали символами незламності українського духу, того, як українці вміють воювати, прикладом, на якому формуватимуться нові покоління українських воїнів», – сказав він.

Особливо П.Порошенко відзначив роль волонтерів у забезпеченні війська. За його словами, понад 80 відсотків українців у різній формі надали допомогу Збройним силам. Присутній на зустрічі начальник Генерального штабу Віктор Муженко наголосив, що, незважаючи на проблеми забезпечення, боєздатність армії зростає. «Донецьке летовище справді стало символом мужності, високої моральної стійкості й підтвердженням боєздатності наших воїнів», – сказав він.

БОРИС ТАРАСЮК:
«ВІДМОВА ЗАХОДУ
ПОСТАЧАТИ ЗБРОЮ
УКРАЇНІ – ЦЕ БОЯГУЗСТВО»

Колишній міністр закордонних справ України Борис Тарасюк називає блюзнірською позицією та боягузством відмову Заходу постачати озброєння Україні, при цьому прикриваючись заявами, що цей конфлікт неможливо вирішити воєнним шляхом. Про це він заявив 8 грудня.

На його думку, така політика західних партнерів України не ефективна і веде лише до захоплення агресора. «Заявляти про те, що ми не будемо учас-

никами цього конфлікту, війни, агресії Росії проти України, – це ще зрозуміло. Але заявляти, що ми не направлятимемо зброю, при всьому при тому, що Росія кожного дня десятки одиниць важкої техніки перекидає на територію України, – це, м'яко кажучи, боягузство перед агресором або умиротворення. Це ми вже проходили у світовій історії», – зазначив Тарасюк. Він вважає, що країни Заходу, в першу чергу США, Німеччина, Велика Британія та Франція, повинні усвідомлювати свою відповідальність за те, що відбувається нині в Україні. За словами Тарасюка, ці країни не тільки можуть, а й зобов'язані постачати зброю Україні. «Ми брали й беремо участь у всіх операціях під егідою НАТО. То НАТО має зобов'язання перед Україною чи ні? Звичайно, має! Озброєння нам мають постачати країни НАТО» – зауважив Б.Тарасюк.

РОСІЯ ПРОДОВЖУЄ
ПЕРЕКИДАТИ СВОЇ
РЕГУЛЯРНІ ВІЙСЬКА
НА ДОНБАС

Минулими вихідними на окупованій території Донбасу фіксувався процес доукомплектування частин, які зазнали в попередні дні втрат місцевих бойовиків і замаскованих під них російських військ. Про це повідомляє прес-служба Міноборони України.

Триває посилення артилерійської складової бандформувань і угруповання російських військ. Протягом останніх вихідних, як мінімум, 2 дивізії ствольної артилерії (152-мм гаубиці «МСТА-Б», 122-мм гаубиці Д-30) прибули в окуповані райони Донбасу. Крім того, наростаючими темпами триває підвезення і накопичення боеприпасів з Росії.

У зв'язку з істотними втратами підрозділів спеціального призначення Збройних сил РФ на Донбас перекидаються підрозділи спецпризначення внутрішніх військ МВС РФ. Ідентифіковані бійці спецпідрозділів ВВ МВС Росії: 7-го загону спеціального призначення «Росич» (Новочеркаськ), 15-го загону спеціального призначення «Вятч» (Армавір), 17-го загону спеціального призначення «Едельвейс» (Мінеральні Води), 107-ї бригади ВВ МВС (Владивосток).

У багатьох населених пунктах Донбасу (Торез, Ровеньки, Сніжне, Красний Луч) терористи продовжують у примусовому порядку проводити «мобілізаційні заходи» до так званої «армії Новоросії».

ВР РОЗГЛЯНЕ ЗВЕРНЕННЯ
ДО КОНГРЕСУ США
ПРО НАДАННЯ УКРАЇНІ
СТАТУСУ ВІЙСЬКОВОГО
СОЮЗНИКА

Коли цей номер «Нової газети» вийде в світ (у четвер, 11 грудня) Верховна Рада розгляне звернення до Конгресу США про надання Україні статусу військового союзника.

Народний депутат від Народного фронту Сергій Пашинський наполягає, щоб Верховна Рада розглянула таке звернення. Про це він сказав 9 грудня під час погоджувальної ради парламенту, попросивши внести це питання до порядку денного.

Як відомо, у вересні президент України Петро Порошенко закликав США надати Україні статус основного союзника без членства в НАТО. Водночас за результатами зустрічі 18 вересня з президентом США Бараком Обамою Порошенко повідомив, що США відмовились надати Україні такий статус. За словами українського президента, Барак Обама сказав «ні», оскільки в Україні вже є особливий статус на рівні співпраці між США та Україною.

«КОЛО НА ОБЛИЧЧІ
БЕЗОДНІ»

Шостого грудня у Львові відбулася презентація книги під такою назвою відомої поетеси, шістдесятниці-дисидентки, художника, філолога, активістки національного й правозахисного руху Ірина Калинець.

Цю останню, незавершену свою книгу Ірина Калинець, котра відійшла у засвіти 31 липня 2012 року, називала «книгою свого життя». Це продовження наукової розвідки «Епоха гунів та її передісторія. У світлі Біблійних джерел». У книзі «Коло на обличчі безодні (вільні студії над текстами Святого Письма)» авторка розглядає перші п'ять розділів Книги Буття, використовуючи досягнення відомих культурологів, археологів, антропологів, єгиптологів, філософів, психологів, астрофізиків, економістів, лінгвістів, а також богословів та отців Церкви. Ведучим презентації був чоловік авторки книги Ігор Калинець.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Степан ДЕДУРА – відомий російський фінансовий аналітик і журналіст. Народився 12 серпня 1967 року в Москві. Вищу освіту здобув у Московському фізико-технічному інституті та University of Chicago. Розпочав свою кар'єру на початку 1990-х років у США, де прожив 12 років. Після закінчення Чиказького університету працював аналітиком з відомим американським економістом Доном Ньюелом (Sheridan Investments) на ринку деривативів на державні облігації США. Став відомим, точно спрогнозувавши американську іпотечну кризу. Після повернення до Москви в 2004 році, працював на радіо й телебаченні – він передачі «Ринки», «Діалог», «Парадокс» та ін. На відміну від багатьох експертів, попереджав про колапс російської економіки, який наближається, різке падіння цін на нафту й обвал рубля. Тепер стверджує, що в Росії наріла революційна ситуація, запас міцності країни вичерпано, але мирної «кольорової» революції не буде – натомість Росію чекає кривавий, страхотливий і нещадний народний бунт і розвал, як держави. Пропонуємо увазі читачів інтерв'ю, яке С.Демура дав радіо «Свобода»

– Як Ви пояснюєте свій прогностичний дар – це інтуїція чи досвід?

– Жодного таланту чи якоїсь інтуїції в мене немає. Просто треба розуміти, як працюють ринки й економіка. Існує інструментарій для аналізу ринку. Це хвилі Еліота, працюють вони прекрасно, що я й демонструю з середини 2000-х років, а Роберт Паркер використовує їх з кінця 1970-х і заробляє на цьому дуже великі гроші. Щоб пояснити якомога простіше, що це таке, зазначу, що це теорія поведінки натовпу, так звана соціодинаміка. Натовпу притаманні помилки або манії. Ринки з точки зору натовпу абсолютно нелогічні. Сучасну ж економіку побудовано на тому, що всі інвестори є раціональними об'єктами, тобто, всі їхні дії раціональні: виходячи з тієї інформації, котрою вони во-

Ось так виглядають палаци московських владомощів, на спорудження яких пішли казкові багатства Росії, яка нині опинилася перед сумною перспективою економічного краху

лодіють, вони ухвалюють раціональні рішення. А натовп або економічні агенти ведуть себе ірраціонально, і тому вся сучасна економіка – це смішна наука. Про ірраціональну поведінку натовпу багато писали австрійці фон Мізес та фон Гаяк. Вони використовували це

нафтосервісних послуг, а це обслуговування видобувних свердловин, пошукові роботи геологів, буріння, в Росії займає десь біля 80 відсотків. Були 4 великі компанії, нині Halliburton купив Hughes, залишилось практично 3, вони займають 80% ринку, і всі вони під санкціями. І почалося гаряче

рили тоді цим прогнозам, не стали нічого купувати й досі сумніваються, не знають: міняти чи чекати, коли рубль нарешті почне обіцяне зростання?

– У пересічного росіянина доля незавидна, оскільки більше 90 відсотків учасників рин-

– Так, справді якраз на момент початку виступу Путіна рубль почав різко падати – почалася так звана корекція, яка практично себе вичерпала. Повторюю, у нього не буде іншого напрямку – тільки донизу. Путін догрався і зі своєю зовнішньою політикою, і з

РОСІЯ ПЕРЕД АГОНІЄЮ

Західні санкції не дадуть Росії можливості видобувати стільки нафти, скільки вона видобувала до анексії Криму та збройної агресії проти України

в своїх теоріях бізнес-циклу. Але оскільки це в сучасній економіці абсолютно «некошерні» речі, ними ніхто не займається, й вони знаходяться під табу.

– Ви передбачили крах рубля, й нині лунають нові найпесимістичніші прогнози – наприклад, дехто передрикає, що до березня наступного року один долар коштуватиме 200 рублів. Ви підтримуєте такі прогнози?

– Я не роблю прогнозів з точністю до рубля. Натомість, можу сказати, що в рубля немає дна ані з технічних, ані із засадничих причин. Нині рубль вирушив у свій останній шлях. Звісно, будуть суттєві корекції, але напрямком у російській національній валюті тільки один – донизу. Може бути ситуація, коли й нафта буде 150 доларів за барель, і курс рубля – 150 за долар. Причина дуже проста – ринок

обговорення в російському уряді – що вони робитимуть зі своїми виробничими потужностями – продавати їх, зачиняти чи ще щось. Неодмінно почнеться різке скорочення обсягів видобутку і, відповідно, експорту нафти. Тому нафта може повернутися до ціни 150 доларів за барель, але валютних надходжень до російського бюджету вже не буде. Саме через це пропозиція на ринку нафти з боку Росії почне скорочуватися, і ми побачимо зростання ціни на нафту й подальше падіння рубля.

– Нині всі шукають у соціальних мережах посилення на зроблені 11 місяців тому прогнози «аналітиків», які радили росіянам не купувати долар за 35 рублів (нині курс – 55 рублів за долар – ред.), тому що він неодмінно зростатиме. Що робити пересічним громадянам, котрі пові-

ку програють гроші. Тому, що б пересічний росіянин не робив, він свої гроші рано чи пізно все одно втратить. Навіть якщо нині сказати йому, що в рубля немає дна, купуй долари й не звертай уваги на тимчасове зміцнення російської валюти, він обматюкає порадника й піде і здасть свої долари на 7 рублів дорожче, і, ясна річ, після цього курс розвернеться, і рубль почне знову падати. Тому давати поради людям сьогодні немає сенсу – вони все одно зроблять все навпаки.

– Путін у своєму недавньому зверненні до Федеральних зборів погрожував валютним спекулянтам і, видко, розраховував цим зупинити падіння рубля. Але отримав зворотній ефект – прямісінько під час його виступу рубль знову поповз донизу.

внутрішньою, і з розбудовою економіки, яка базувалася виключно на нафті й газі. Попереду перед Росією маячить примара повного економічного краху.

– Нині в Державній думі пропонують провести деномінацію рубля тільки заради психологічного ефекту, щоб долар коштував не 55 рублів, а 5. Чи не здається Вам, що це ознака повної паніки?

– Я Державну думу називаю держдуркою, тому що її ініціативи були б смішні, якби не були настільки страхотливі. Не можна серйозно розглядати заяви депутатів або виступи президента, тому що вони працюють на внутрішнього споживача, на так званий «великий російський мір» і носять балабольський характер. Ну, позаявляють, все одно нічого не зроблять, або зроблять все навпаки. Це все одно, що піти в дурдом й серйозно аналізувати заяви його мешканців. Вони нічого не означають й за ними нічого не стоїть. Це виглядає дуже смішно з боку, але якщо ви задумаєтеся, що це так так званий народні обранці, законодавча гілка влади, то стане дуже сумно. Навіть старече брежнєвське політбюро було більш адекватним.

– А як Ви ставитеся до заяви колишнього прем'єра, а нині шефа Служби зовнішньої розвідки Росії Фрадкова, котрий днями сказав, що падіння рубля – це дії темних сил на Заході й насамперед у Сполучених Штатах Америки – їхніх інвестиційних фондів, котрі спеціально займаються спекуляціями, щоб знищити російську національну валюту?

– Фрадков не розуміє, що справжні гравці, справжні спекулянти ще не почали виходити з рубльової зони. Головний удар по рублю з боку так званих спекулянтів у 2008-2009 роках було завдано саме фондами, котрі інвестували в російські акції: тоді був потужний відтік капіталу – не менше, ніж півтора мільярда доларів. А нині головний удар (його ще тільки готують) з боку фондів, що інвестували в рубльові облігації, беручи дешеві гроші на Заході у валюті під низькі процентні ставки, конвертували їх у рублі, купували рубльові як державні, так і корпоративні облігації і, відповідно, на ці «два відсотка», як полюбують висловлюватися круті «нові руські», й жили.

Нині ж, за моїми підрахунками й за оцінками російського Центробанку, таких інвестиційних грошей накопичилося порядку 60-65 мільярдів доларів. Це, поперше. По-друге, треба розуміти відмінності в психології між фондами та їхніми управляючими, котрі інвестують в облігації та акції. Для управляючих фондами «просадка» в 10 чи 15% – це вже смерті подібно, в них починається нервовий струс. А нині динаміка рубльових державних і корпоративних облігацій вже давно перетнула межу 15-20% «просадки». Тобто, нині розпочинається масовий вихід з рубльових облігацій. У Центробанку на підтримку рубля є десь від 30 до 50 мільярдів доларів, тобто немає фактично нічого. І ось тепер цей удар так званих спекулянтів буде кокаутуючим.

– **Чи можна очікувати удару і з іншого боку – відключення Росії від системи SWIFT (міжнародної міжбанківської системи передачі інформації й здійснення платежів – ред.). У Кремлі заявили, що це означатиме оголошення війни, й посол США повинен буде негайно, того ж дня, залишити Москву. Чи зважиться Захід на таку найбільшій для Росії санкцію в зв'язку з подальшою ескалацією напруження в Україні, введення туди дедалі нових і нових підрозділів російської регулярної армії?**

– Важко сказати. Я тут нічого не вигадуватиму – залишу це артистам розмовного жанру, усіляким політологам. А в мене, на томість, є звичка читати колонки Бжезінського та його виступи. На початку російської агресії проти України він писав, що західним лідерам необхідно дати зрозуміти Путіну та його найближчому оточенню, що ціна за їхні дії для них особисто буде дуже високою. І невдовзі з'явився список найближчого оточення Путіна, яке потрапило під санкції. Далі полетів Фірташ, який був головним постачальником для Путіна великих грошей через злочинні структури, які спекулювали на поставках газу. Нині він зголосився співпрацювати з ФБР, щоб не дістати пожиттєвого ув'язнення, й дає в Австрії свідчення. Але на Кремль це не подіяло, й політика відносно України

не змінилася. Бжезінський у відповідь на таку впертість Путіна написав, що єдине, що тримає Путіна на плаву, – це всенародна любов. І після цього пішли дуже дошкульні санкції, які вже били не по оточенню Путіна, а по російській економіці в цілому. Це й відрізання всіх західних ринків

– **Нині російські бізнесмени шаліють – у ресторані «Пушкін» в Москві ведуться між ними розмови, як колись на таємних зустрічах польської «Солідарності». Чи здатне обурення бізнесменів розбудити народ, бо захоплення Путіним Криму,**

роду. Чи Ви погоджуєтеся з такою версією?

– Я вже про це сказав. Це очевидно. Але треба звернути увагу й на таке. Що являє собою політична система Росії, країни, як цілісного організму, де існує система управління, котру називають вертикаллю

тому що він побачив, що абсолютно аналогічний російському режим упав за якихось два місяця. Путін сидів на Сочинській Олімпіаді й не знаходив собі місця. Приклад Януковича не давав йому спати – він шкірою відчував, що такий самий кінець чекає й на нього. Що робити? Путін зрозумів, що необхідно терміново завести на всю силу пропагандистську машину із залученням найбільших й найпродажніших подонків типу Дмитра Кисельова, заговорити про патріотизм, про те, що ми великі, що ми встаємо з колін, а Захід нас гнобить, і підкинути плебсу чергове видовище у вигляді захоплення Криму. І рейтинг Путіна злетів до неба. Цей тактичний хід спрацював, на що кремлівський хазяїн і розраховував. Хоч наслідки цієї авантюри він до кінця не прорахував. Думав: Грузія зійшла з рук, зійде й Крим. Побалакають, полають і забудуть. Воно, можливо, так би і сталося, але натхненний успіхом Путін затіяв ще страшнішу авантюру – війну на Донбасі. Цього йому ані

На Олімпіаді в Сочі Путін сидів, немов на голках, – повстання в Києві змушувало внутрішній голос нашіптувати йому, що наступним за Януковичем буде він

капіталу, й успішні розмови з китайцями, щоб вони, якщо не приєднувалися до санкцій, то хоча б не порушували їх. Це й робота з європейцями, яким американці дуже ясно й дохідливо пояснили, з ким нині світ має справу в особі Путіна. І, врешті-решт, не тільки Кремлю, а й кожному росіянину стало ясно, що санкції працюють. Вони ще не призвели до зміни курсу Путіна, але загальмували його рішучість за добу взяти Київ.

Відключення Росії від системи SWIFT буде дуже болючим ударом (свого часу такого удару було завдано по Ірану), але не смертельним. Тому що західні стратеги недооцінюють того, що відбувається в Росії, недооцінюють того рівня маніпуляцій громадською думкою й свідомістю, який існує в Росії. Це все буде пояснено народові як атака клятого Заходу, котрий ненавидить великий російський народ за його високу духовність, або щось у такому дусі. Тому це не призведе до зміни зовнішньополітичного курсу Путіна, він від України, доки буде при владі, вже не відчепиться. Це дає йому можливість відволікти увагу російського населення від економічного колапсу, в якому винен не Захід, а він сам та його оточення, яке розікрало казкові багатства країни на палаци на Рубльовці, дорогі автомобілі, рахунки в західних банках і офшорах, вілли на дорогих курортах світу, багатомільйонні апартаменти в Парижі, Лондоні, Нью-Йорку і т.ін. Нині ж настає розплата за все це. Такий закон – за все в житті треба платити.

І не в санкціях справа. Російська економіка почала сипатися ще в 2012 році. Бо в кожній системі є межа міцності і є межа зносу, коли вона починає ламатися й руйнуватися. І ці межі в Росії вже перейдено. А санкції лишень висвітлили всю потворність російської державної машини.

Колишнього пожежника з Чернівців Дмитра Фірташа кремлівський вождь, посадивши біля газового краника, зробив своєю людиною в Україні. Московському шефові переказувалися астрономічні суми, але Фірташ не забував і про себе

розв'язання війни на Донбасі та введення західних санкцій перетворило їх на жебраків? Чи це нереальний сценарій?

– У Росії всі корумповані, всі пов'язані, практично на всіх є компромат і досьє. А, окрім того, вони, ці бізнесмени, страхотно боягузливі й бояться власної тіні. Вони можуть щось там пошепки говорити в ресторані «Пушкін», але коли дійде до справи, вони ні на що не здатні. Це не той контингент, який спроможний щось зробити, змінити ситуацію, підняти обдурені й зомбовані народні маси, які вважають нині Путіна ледь не месією.

– **Є версія, що українську авантюру Кремль затіяв через те, що Путін відчував економічну катастрофу, що наближається, й падіння цін на нафту, й вирішив таким чином відволікти увагу на-**

влади чи політбюро-2? Цю систему я називаю скорочено ДГА – дурні, глупаки, абсурд. Дурні віддають накази, глупаки їх виконують, а на виході отримуємо абсурд. Жодної стратегії, повторюю, в Путіна ніколи не було й немає. Вся його тактика дуже проста й зводиться до такого: щось зробити й подивитися на реакцію. Якщо отримав у відповідь дуже боляче, йдемо в іншому напрямку. Якщо ж не сильно вдарили у відповідь, даємо далі. От і все. А якісь там умовисновки, котрі тривають більше ніж півроку, – це не його.

Напад на Україну планувався, це безперечно. Тому що в Кремлі не сприймають її як незалежну й життєздатну країну. Наприклад, знамена так званої Новоросії були засвічені на путінських збіговиськах на озері Селігер і в 2011, і в 2012 роках. Але анексія Криму, я думаю, це було спонтанне рішення Путіна,

США, ані Європа вже вибачити не могли, адже Путін замахнувся на самі основи світового порядку.

– **Що робити в нинішній ситуації мислячим росіянам? Кидати все й тікати з Росії?**

– Я іншого шляху в даний момент не бачу. Я раніше казав, що якщо до кінця 2014 року в Росії не почнуться погроми, то я з цієї країни їду геть. Вони не почалися, народ знову «з'їв» приготовлену кремлівськими пропагандистами «страву». Я зрозумів, що Майдан в Росії неможливий, тут може бути лише Тахрір – кривавий, всеруйнуючий бунт. І в мене створюється таке враження, що ця країна стоїть нині дуже близько від точки невороття, після якої вона перестане бути країною, в якій є бодай якась майбутнє.

Інтерв'ю провів Дмитро Волчек

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Америка напередодні різдвяно-новорічних свят обурена, пригноблена й приголомшена – опубліковано сенсаційну доповідь, що відчиняє завісу утаємниченості над застосуванням Центральним розвідувальним управлінням (ЦРУ) надзвичайних методів слідства стосовно осіб, підозрюваних у тероризмі, після подій 11 вересня 2001 року. Доповідь, на підготовку якої пішло кілька років, простежує історію таємної програми ЦРУ під назвою «Видача, затримання й допит» (Rendition, Detention and Interrogation), яку було санкціоновано президентом Бушем-молодшим після терактів 11 вересня.

У вівторок, 9 грудня, Сенатський комітет з питань розвідки вустами його голови Даян Файнстайн (сенаторка-демократка від штату Каліфорнія) оприлюднив з цієї доповіді обширний опис методів допитів, які застосовувалися співробітниками ЦРУ. Йдеться, зокрема, про тримання підозрюваних у надзвичайно тісних і холодних приміщеннях (деяких з нещасних зачиняли в холодильники й тримали там до обмороження), позбавлення сну та імітації втоплення. Критики ЦРУ й правозахисні організації характеризують всі ці методи як страхітливі тортури.

У доповіді стверджується, що методи ведення допитів були жорстокішими, ніж заявляли представники ЦРУ раніше, вводячи Конгрес і Білий дім в оману щодо своєї діяльності.

Вступивши на посаду в 2009 році, президент Обама заборонив використання так званих «поєднаних методів ведення допиту», дозволених його попередником Джорджем Бушем-молодшим після терактів 11 вересня 2001 року, що забрали більше 3 000 життів.

Як наголошується в доповіді, ЦРУ використовувало також загрози сексуального характеру, тортури струмом та інші жорстокі методи при допиті осіб, підозрюваних у тероризмі, причому всі вони виявилися неефективні для отримання важливої інформації.

Ще до виступу Д.Файнстайн у Сенаті було оприлюднено в скороченні цю доповідь про санкціоновані Білим домом допити бойовиків Аль-Каїди та інших терористичних угруповань у таємних тюрмах та явочних квартирах ЦРУ по всьому світу. Сполучені Штати ввели підвищені заходи безпеки в усіх дипломатичних представництвах США на випадок можливого спалаху насильства й нападу на американські посольства й консульства.

У доповіді детально описуються методи допитів, які використовувало ЦРУ. Вони ставили на меті змусити ув'язнених повідомити важливу інформацію про терористичні змови і угруповання й виходили не тільки за рамки цивілізованого світу, а й за рамки конкретно дозволених методів «допитів з пристрастю» Білим домом, ЦРУ та юристами Міністерства юстиції при адміністрації президента Джорджа Буша-молодшого.

Так, у звіті наводяться приклади випадків, коли співробітники ЦРУ застосовували до ув'язнених метод імітації страти, який не було санкціоновано юристами адміністрації Буша.

ввели в оману громадян щодо своєї діяльності. В ЦРУ відповіли на це, що допити допомогли врятувати життя тисяч людей. «Дані, отримані завдяки цій програмі, мали вирішальне значення для нашого розуміння Аль-Каїди. Вони й донині допомагають нашим зусиллям у боротьбі з тероризмом», – йдеться в заяві ЦРУ.

Водночас там визнали помилки в програмі, особливо на її ранніх стадіях, коли спецслужби не були готові до масштабу операцій із затримання й допиту полонених.

Поки що неясно, чи буде звіт використано для подальших спроб притягнути винних до кримінальної відповідальності,

Сенатор-демократ від штату Каліфорнія Даян Файнстайн, голова комітету з питань розвідки, під час оприлюднення звіту про методи допиту агентами ЦРУ підозрюваних у тероризмі

ПРАВДА ПРО КРИВДУ: СТРАХІТЛИВІ ТОРТУРИ ЦРУ

Пікет правозахисників перед будівлею Верховного суду США проти методів допитів ЦРУ в таємних тюрмах та явочних квартирах

Автори звіту дійшли висновку, що жорстокі методи допитів жодного разу не допомогли отримати від ув'язнених інформацію, яку неможливо було б отримати ненасильницькими методами. Колишні співробітники ЦРУ та адміністрації, в тому числі одні з головних ініціаторів введення в дію таємної програми вибивання з підозрюваних даних з допомогою тортур, колишні віце-президент США Річард Чейні та міністр оборони Дональд Рамсфелд, не погоджуються з таким твердженням. Вони переконані, що Америку від нових масштабних терористичних актів вберегли тортури над підозрюваними, серед яких були й абсолютно невинні люди.

У звіті розповідається, як при допиті бойовика Аль-Каїди Абделя Рахмана, підозрюваного в організації нападу на есмінець USS Cole, йому погрожували включенням приладом для пробивання отворів у бетоні. Також наводиться приклад, коли підозрюваному терористу погрожували зґвалтуванням з використанням мітли, й приклади, коли затриманих лякали спеціально натренованими собаками, наближаючись з ними впритул до обличчя жертви.

У резюме доповіді, оприлюдненому демократами, зазначено, що американські спецслужби

оскільки щодо багатьох зловживань вже минув термін давності. Однак очевидне одне: демократи оприлюдненням цього звіту звели нанівець шанси республіканців перемогти на президентських виборах 2016 року.

Як заявив у понеділок офіційний представник Білого дому Джош Ернест, президент Обама підтримує ініціативу оприлюднення документа, «щоб люди в усьому світі і в нашій країні розуміли, що саме стало відомо».

Виконавчий директор Американського союзу захисту громадянських свобод Ентоні Ромеро заявив на сторінках The New York Times, що президент Обама повинен офіційно помилувати задіяних у цій справі високопоставлених чиновників, щоб підкреслити цим: ці дії були злочинними й гарантувати, що «американський уряд ніколи більше не застосовуватиме такі страхітливі, воістину середньовічні тортури».

Готуючись до глобального обурення з приводу змісту доповіді, Білий дім і американська розвідка повідомили 9 грудня, що розпорядилися про посилення безпеки не тільки в дипломатичних місцях США, а й на всіх американських об'єктах по всьому світу.

Коментуючи оприлюднену доповідь і реакцію на неї світової спільноти, американські ЗМІ наголошують, що Буш згорнув багато аспектів програми перед відходом зі своєї посади, а президент Обама після інавгурації в 2009 році негайно заборонив методи так званого «допиту з пристрастю», які їхні противники прирівнюють до тортур.

Два конгресмени-республіканці видали заяву, в якій назвали публікацію доповіді безвідповідальним кроком. «Ми стурбовані тим, що публікація цього звіту може поставити під загрозу життя американських громадян за кордоном і відносини США з іноземними партнерами, сприяти розпаленню насильства, створити політичні труднощі для наших союзників і використовуватися для вербування нових членів нашими противниками», – вважають сенатори Марко Рубіо і Джим Ріш.

Незалежний же сенатор Енґас Кінґ заявив телеканалу CNN, що вважає публікацію доповіді надзвичайно важливим кроком, оскільки це може переконати майбутнього президента не вдаватися до подібних методів. «Ми робили таке, за що судили японських військовиків як воєнних злочинців після Другої світової

війни. Це негідно Америки. Це не наше обличчя. Ці дії підривають наш імідж і підбурюють терористів по всьому світу», – вважає він. «Катували ми людей? Так. Чи була від цього користь? Ні», – переконаний Кінґ.

У 500-сторінковому документі, підготовленому до публікації сенатським комітетом з розвідки, міститься лише короткий огляд більш докладного дослідження об'ємом 6 000 сторінок, яке залишиться засекреченим. Доповідь включає 200 сторінок, присвячених історії програми допитів і виклад 20 конкретних прикладів допиту різних ув'язнених. Серед її основних пунктів такі:

- Жодного разу примусові методи допиту не надали розвідданих щодо близьких загроз;
- ЦРУ вводило в оману політиків і громадськість, коли давало неточну інформацію, аби отримати дозвіл на використання таких методів;
- ЦРУ робило неправдиві заяви про те, що жоден сенатор не заперечував проти цієї програми;

- Щонайменше 26 із 119 відомих в'язнів за час дії програми перебували під вартою незаконно, багатьох тримали набагато довше, ніж мали б;
- Серед застосовуваних методів було позбавлення сну на термін до 180 годин, під час якого в'язні часто стояли або перебували в болюсних позах;
- Імітація утоплення завдавала фізичної шкоди в'язням, призводила до конвульсій і блювання.

Доповідь розміщено на сайті Сенатського комітету з питань розвідки разом з розлогими критичними відгуками республіканців і представників ЦРУ. Будь-хто може ознайомитися з нею і зробити відповідні висновки. Поки ж що, абсолютно очевидно, що за лаштунками держави, яка проголошує себе флагманом гуманності й боротьби з порушенням людських прав, творилися страхітливі речі, про які суспільство нічого не знало. Де гарантія, що й досі не діє якась таємна програма, яка дозволяє стежити за приватним життям мільйонів американців, або тортувати підозрюваних у тероризмі? На превеликий жаль, такої гарантії немає. А це заповідь того, що подібне може ще не раз повторитися.

Фото Reuters

В АМЕРИЦІ

У США НЕ ВЩУХАЮТЬ
ПРОТЕСТИ

Минулої неділі, 7 грудня, відразу в кількох американських містах відбулися нові акції протесту проти недавніх рішень журі присяжних не висувати звинувачень проти білих поліцейських, чії дії призвели до смерті беззбройних чорношкірих громадян. Сотні демонстрантів вийшли з церков у Чикаго і попрямували на вулиці, щоб заявити протест проти несправедливого, на їхню думку, ставлення білих поліцейських до чорношкірих чоловіків, яке подеколи призводить до смертельного результату. Демонстранти в Маямі (штат Флорида) заблокували ділянку шосе, загальмувавши рух автомобілів, що прямували в бік міжнародного арт-шоу Art Basel. Демонстрації також відбулися в Нью-Йорку, Філадельфії та Сієтлі. У Берклі (штат Каліфорнія) 7 грудня відбулася мирна демонстрація, після того, як акція протесту 6 грудня в цьому місті перетворилася на насильницькі зіткнення демонстрантів з поліцією.

Хвиля демонстрацій почалася, коли журі присяжних у Нью-Йорку вирішило не висувати звинувачень проти поліцейського Деніела Панталео, що застосував при затриманні Еріка Гарнера прийом задушливого захвату, в результаті якого 43-річний батько шістьох дітей помер. Активіст за громадянські права афроамериканців Ел Шарптон оголосив про намір провести у Вашингтоні в суботу, 13 грудня, Національний марш проти насильства поліції на знак протесту проти вбивства Гарнера, Брауна та інших.

У КОНГРЕСІ США
УХВАЛИЛИ РЕЗОЛЮЦІЮ
ІЗ ЗАСУДЖЕННЯМ АГРЕСІЇ
РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Палата представників американського Конгресу ухвалила 5 грудня більшістю голосів (411 проти 10) резолюцію, в якій жорстко засуджує політику Росії щодо України, а також вимагає від адміністрації президента США продовжити курс санкцій проти Росії. Про це повідомила прес-служба Конгресу США.

Автор резолюції – конгресмен-республіканець від штату Іллінойс Адам Кінзінгер. Згідно з документом, засуджується продовження політичної, еко-

номічної та військової агресії з боку Російської Федерації стосовно України, Грузії та Молдови й тривале порушення їхнього суверенітету, незалежності та територіальної цілісності.

Палата представників закликає Російську Федерацію негайно скасувати незаконне приєднання Кримського півострова, припинити підтримку сепаратистських сил на Донбасі й вивести з території України всі свої війська.

Президента США конгресмени просять надати українському уряду необхідне озброєння для захисту, а також необхідні для відстоювання свого суверенітету послуги й розвідувальні дані. Його також просять про введення додаткових санкцій проти Російської Федерації та її керівництва. Палата представників також закликає НАТО припинити будь-яку військову співпрацю з Росією.

ЕКОНОМІЧНА
ТА ФІНАНСОВА
ПІДТРИМКА КИЄВА
З БОКУ США ТРИВАТИМЕ

Віце-президент США Джоозеф Байден повідомив 9 грудня про готовність США розглядати подальшу економічну та фінансову підтримку України. Про це він сказав під час телефонної розмови з президентом України Петром Порошенком.

Порошенко подякував Джоозефу Байдену за підтримку України й готовність США й надалі зміцнювати трансатлантичну солідарність для застосування рішучих дій ЄС та США, які здатні сприяти мирному врегулюванню ситуації на Донбасі.

Темою розмови також було питання залучення грошей Міжнародного валютного фонду. Співпраця у фінансовій сфері та економічна допомога обговорюватимуться наступного тижня із делегацією Міністерства фінансів США в Києві.

Співрозмовники також обговорили гуманітарну ситуацію на Донбасі, зокрема рішення української влади призупинити фінансування, оскільки

ці кошти грабуються та йдуть на підтримку тероризму. Натомість, політики обговорили можливості постачання гуманітарної допомоги з товарів першої необхідності для мешканців районів Донбасу, які контролюються бойовиками.

ПУТІН ХВОРИЙ НА РАК?

Американське видання New York Post на сторінках свого додатку Page six розмістило повідомлення про те, що з достовірних джерел в Польщі та Білорусі стало відомо, що президент Росії Володимир Путін хворий на рак підшлункової залози.

За словами журналіста Річарда Джонсона, лікує його німецький лікар, котрого Путін знає ще з часів своєї служби в КДБ. 84-річний лікар проводив процедури, але останнім часом відмовився від продовження лікування, оскільки постійні перельоти в Росію шкодять і його здоров'ю, а окрім того, Путін дуже часто нечестно з ним поводить. На думку автора статті, саме через хворобу останнім часом обличчя Путіна набрякло. Згідно з цими даними, Путін хворіє вже більше трьох років і тому за цей час різко активізувалась його діяльність.

З одного боку, він замолює гріхи, випускаючи Ходорковського, з іншого, намагається залишити по собі слід в історії Росії, розширивши її кордони за рахунок земель суверенних держав – Грузії, Молдови та України.

США ПОСИЛИЛИ ОХОРОНУ
ПОСОЛЬСТВ ЧЕРЕЗ
ДОПОВІДЬ ПРО ТОРТУРИ

Влада США посилила охорону своїх дипмісій по всьому світу напередодні публікації доповіді Сенату. Як очікується, доповідь розкриє методи допитів підозрюваних у тероризмі, які використовують американські спецслужби.

Американська влада побоюється агресивної реакції на ці дані з боку мешканців інших країн. Підготовка до публікації доповіді тривала кілька місяців, повідомив прес-секретар Білого дому Джош Ернест.

Очікується, що доповідь, яка складається з 6000 сторі-

нок, проллє світло на практику застосування тортур співробітниками ЦРУ при допиті підозрюваних членів Аль-Каїди.

Ця практика була частиною таємної програми, яку ввів президент Джордж Буш після терактів 11 вересня 2001 року.

Нинішній президент США Барак Обама призупинив програму, коли вступив на посаду в 2009 році, і визнав, що методи, які використовували спецслужби США при допитах ув'язнених, рівнозначні тортурам. Короткий зміст доповіді – на 480 сторінках – демократи у верхній палаті Конгресу США оприлюднили напередодні публікації повного звіту.

АМЕРИКА ЗГАДУЄ НАПАД
НА ПЕРЛ-ГАРБОР

Сьогодні 73-тю річницю нападу Японії на військово-морську базу США Перл-Гарбор на Гавайях, внаслідок якого загинуло понад 2 400 американських солдатів і моряків. Тільки на кораблі «Аризона», який по сьогоднішній день спочиває на дні затоки, загинуло понад 1100 моряків.

1941 року президент США Франклін Рузвельт назвав напад 7 грудня днем, який назавжди буде вкритий ганьбою. Наступного дня США оголосили війну Японії та вступили в Другу світову війну.

Президент США Барак Обама видав указ, яким цей день проголошено Національним днем пам'яті жертв Перл-Гарбора, нагадавши, що мільйони американців воювали, щоб «зробити світ безпечнішим, вільнішим і справедливішим».

У Перл-Гарборі, де ветерани, які вижили, згадували напад, що стався того недільного ранку, поклали вінки до обелісків та кинули на воду, в якій навічно упокоїлися їхні побратими. Нині Японія – відданий союзник США, а американських ветеранів Другої світової війни стає дедалі менше: живими залишився лише один мільйон з 16 мільйонів учасників тієї війни.

УСПІХ КОСМІЧНОГО
КОРАБЛЯ «ОРІОН»

Національна аерокосмічна адміністрація США (NASA) повідомила 5 грудня про успішне повернення з короткого першого випробувального польоту нового космічного корабля «Оріон». Він сів на воду в Тихому океані після 4-х з половиною годин безпілотного польоту, в перебігу якого піднявся більш

як на 5 тисяч 800 кілометрів над поверхнею Землі.

Цей політ став вищим і швидшим від будь-якого іншого польоту космічних кораблів, що мають на меті перевезення людей, від часу завершення програми польотів на Місяць американськими кораблями Apollo 1972 року. Серед позитивних результатів – те, що на роботу комп'ютерів на борту нового корабля зовсім не вплинула космічна радіація.

Головною метою польоту було випробувати теплові щити, які захищають спусковий апарат з кабіною для астронавтів під час повернення з космосу крізь щільні шари атмосфери.

У НАСА сподіваються, що кораблі «Оріон» у майбутньому зможуть доставляти людей поза межі низьких навколоземних орбіт – на Місяць, до поясу астероїдів та на Марс.

ТРИДЕННИЙ ВІЗИТ
ПРИНЦА ВІЛЬЯМА
ТА ПРИНЦЕСИ КЕЙТ ДО США

Британський принц Вільям під час 3-денної подорожі (з 6 по 8 грудня) до США зустрівся в Білому домі з президентом США Бараком Обамою. Принц прибув до Нью-Йорка разом з вдруге вагітною дружиною Кейт, а до Вашингтона приїхав сам, де взяв участь у конференції з боротьби проти контрабанди дикими тваринами.

Напередодні в Нью-Йорку монарше подружжя зустрілося з Гілларі Клінтон, її донькою Челсі й чоловіком Челсі Марком Мезвінськи. Монарша пара також побувала на баскетбольному матчі між командами «Клівленд» та «Бруклін».

Приїзд Вільяма та Кейт Віндзорів до Америки викликав небачений ажіотаж. На честь їхнього приїзду найвідоміший хмародер Нью-Йорка – Empire State Building – підсвітили кольорами британського прапора.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Чекові рахунки з Debit карткою в "Самопоміч"

Просто практичні!

Безкоштовний онлайн BillPay
через DirectConnect
Безкоштовні транзакції
Без мінімального балансу

Без місячних оплат
Транзакції перевіряйте онлайн!
Безпечніше ніж готівка в кишені!

Депозити федерально застраховані
до мінімальної суми \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

Allpoint STAR \$f CO-OP NETWORK

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг'Валі

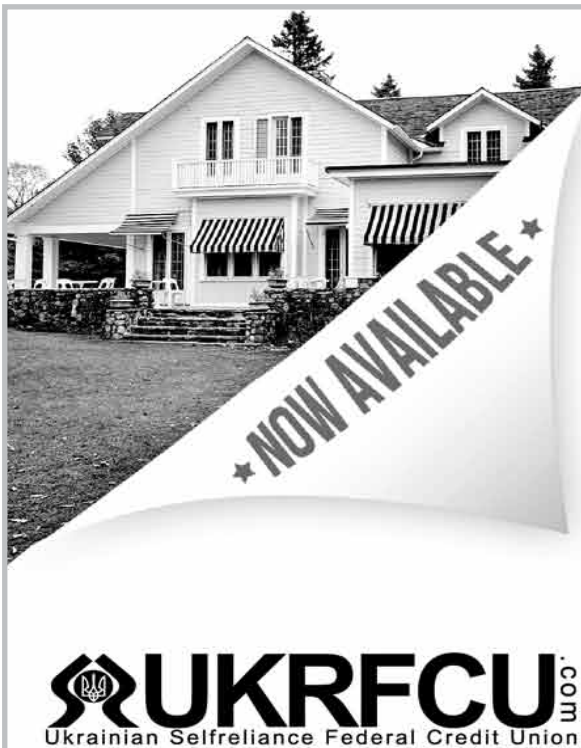
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

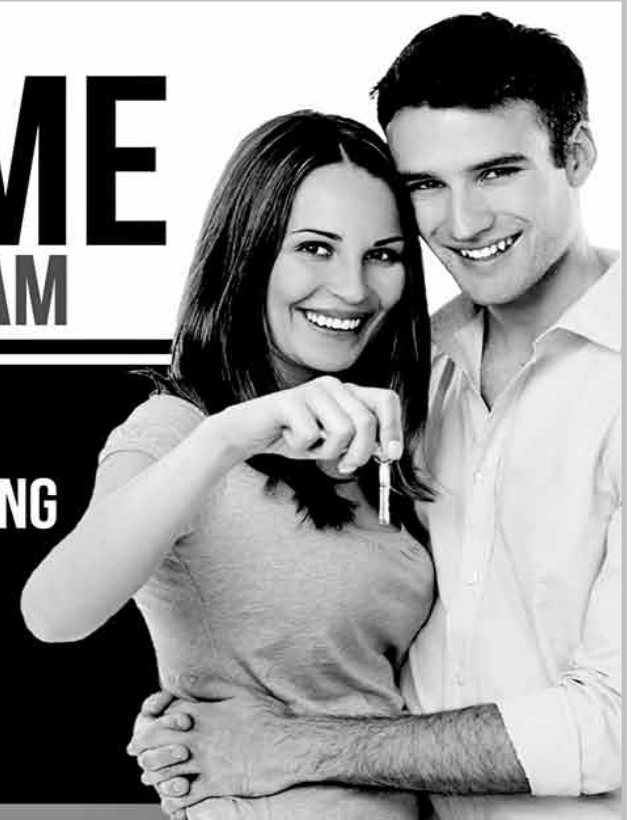

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

2015

Year of the Sheep

NEW YEAR PARTY

on December 31, 2014
from 9 P.M. till 3 A.M.
SUM - Yonkers, NY

tickets - \$100

playing
"VOX Ethnika" and DJ

Пляшка горілки і вина на столі
Опівночі-тост з шампанським
Холодні і гарячі закуски, вечеря, десерт

Внесок повинен бути
заплатений до 21-го грудня
Інформація по телефону
914-476-6781

2015

Jersey City, NJ

Український Народний Дім
90-96 Fleet Street, Jersey City, NJ 07306

Новорічна Забава

31го Грудня, 2014.
Початок о 9:00 вечора.
На Вас чекають смачні страви, лотерея-цікаві призи,
конкурси, весела атмосфера.

Вхід: Дорослі - \$85
Студенти 12р до 18р - \$55
Діти до 12р - \$20

Грає Гурт "Тамчани"

Замовлення квитків за телефоном (201)978-3114 Ігор
(201)725-3173 Василь

You are invited to join us for a Christmas caroling concert at the Ukrainian Cultural Center of the UOC of USA
Ласкаво запрошуємо Вас до Українського Культурного Центру УПЦ США на концерт Різдвяних колядок

Коляда для Христа! Caroling for Christ!

Prepare three of your favorite Christmas Carols!
Підготуйте Ваші три улюблені колядки!

1:00 PM

January 10, 2015

Ukrainian Cultural Center

о 13:00 годині

10 січня 2015

Український Культурний Центр

135 Davidson Avenue

Somerset, NJ 08873

To register, please contact Fr. Vasyl Pasakas:

Для того, щоб зареєструватися, будь-ласка, звертайтеся до о. Василя Пасакаса:
(732) 356-0090

У ГРОМАДІ

Вірляна Ткач, режисер і художній керівник мистецької групи «Яра», запровадила прекрасну традицію – святкувати різдвяно-новорічні свята в Нью-Йорку під віншування криворівненських колядників, під звуки карпатських трембіт, верховинських цимбалів та скрипок. Цій традиції вже чимало років – Вірляна Ткач співпрацює з цими карпатськими музикантами з 2003 року. Пригадується, як під час першого приїзду карпатських гуцулів ми зустрілися з ними у Вірляни в хаті й, виглядало, що Нью-Йорк видавався їм іншою планетою, на яку їх раптом пе-

Криворівненські колядники під час виступу в Українському музеї в Нью-Йорку

ЗИМОВЕ СВІТЛО З КАРПАТ ЗНОВУ НАД ВЕЛИКИМ НЬЮ-ЙОРКОМ

6 грудня колядники з гуцульської Криворівні відкрили в українській Америці різдвяно-новорічний сезон

рекинула машина часу. Сьогодні ж корінні карпатці-верховинці-гуцули Іван та Микола Зеленчуки, Микола Ілюк, Василь Тимчук, Остап Костюк почувалися в «столиці світу», мов на рідній полонині. Їх тут знають, люблять, чекають. Настільки, що здається, якщо якогось разу раптом вони не зможуть прилетіти або їм не дадуть візи, без них не засвітиться Різдвяна зірка над нашим містом і в Америці не настане Новий рік.

Протягом цьогогорічного грудня мистецька група «Яра» представить серію концертів, театралізованих дійств, авторських майстерень під назвою «Коляда та музика з Карпат» – у Великому Нью-Йорку, кількох містах штатів Нью-Йорк, Нью-Джерсі й Пенсильванія та столичного Вашингтону.

Коляда – це зимовий ритуал, який у теперішні часи збігається з Різдвом, але насправді багато старший за походженням та символікою. На диво, традиції старовинних зимових пісень збереглися й зберігаються у високогірних селах українських Карпат, де «коляда» вважається найголовнішою подією року. Чоловічі гурти колядників навідується до кожної домівки, додаючи віри, що коляда має чудодійну силу: якщо ці пісні не звучатимуть в кожній господі, весна й урожай оминуть оселю, родину, село.

6 грудня криворівненські колядники розпочали різдвяно-новорічний американський сезон двома виступами в Українському музеї в Нью-Йорку. Разом

Іван Зеленчук – лідер гурту з Криворівні, який у колядників називається «береза»

з ними навдивовижу гармонійно виступив кримсько-татарський скрипаль Наріман Асанов, а також знаний у нашій громаді бандурист Юліян Китастих.

Наступного дня, в неділю, колядники завітали до Українсько-Американського Культурного Центру у Виппані (штат Нью-Джерсі), де до них долучилися молоді мистці фольклорного гурту «Коріння» родини Галини Щепко та добре відомий у нашій громаді, талановитий гітарист та співак Максим Лозинський. 9 грудня карпатських

колядників запросили виступити в Організації Об'єднаних Націй, де того дня вшановували пам'ять жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років.

У грудні карпатські колядники й звуки трембіт і цимбалів лунатимуть також у Бард-коледжі в Анандейлі-на-Гадсоні (штат Нью-Йорк). Музики дадуть також кілька майстер-класів з автентичного українського мистецтва.

На криворівненських гостей з нетерпінням чекає також українська громада Філадель-

Виступи з гуцульськими колядниками кримсько-татарського скрипаля Нарімана Асанова та відомого в нашій громаді бандуриста Юліяна Китастих були напрочуд гармонійними. На знімку (зліва направо): Н. Асанов, Ю. Китастих, режисер та художній керівник мистецької групи «Яра» Вірляна Ткач і директор Українського музею в Нью-Йорку Марія Шуст

фії, де вони виступлять 13 січня з камерним хором «Акколада» та бандуристом Юліаном Китастих, та столичний Вашингтон. Кульмінацією співпраці мистецької групи «Яра» та карпатських колядників буде нова вистава «Зимове світло», яку вони представлять 27-28 грудня в експериментальному театрі «Ля Мама» в Нью-Йорку.

Тим, кому поталанить потрапити на це дійство (бо всі виступи відбуваються при повних аншлагах), матимуть нагоду спробувати осмислити час, міс-

це й власну роль кожного з нас в добу, яку переживаємо, бо режисер Вірляна Ткач об'єднала у виставі автентичні гуцульські коляди, традиції Вертепу XVIII століття, поезію Сергія Жадана й Майдан, на якому також лунали трембіти й молитви за Україну колядників з Криворівні.

Детальнішу інформацію можна отримати на сайті:

**www.brama.com/yara/
тел: (212)475-6474;
yara@prodigy.net**

**Катерина Боруш
Фото Володимира Ключка**

У ГРОМАДІ

У США під час хокейного матчу між командами «Нью-Джерсі Девілз» та «Вашингтон Кепіталз», який відбувся 6 грудня в Prudential Center (Ньюарк, штат Нью-Джерсі), вшанували полеглого на Сході України бійця добровольчого батальйону «Донбас» Марка Паславського.

Під час матчу на табло з'явився портрет Марка Паславського й на увесь ста-

діон засвітився напис «Герої поміж нас».

На вшануванні була присутня й родина Марка Паславського, який виросав у Нью-Джерсі. Його помертню вшанували званням «Герой гри». Багато уболівальників на стадіоні принесли з собою українські прапори та символіку.

Гра була напруженою, інтриги їй додавав той факт, що в складі «Нью-Джерсі Девілз» грали троє хокеїстів україн-

Портрет «Героя гри» Марка Паславського на табло під час хокейного матчу в Prudential Center у Ньюарку

ського походження, а у «Вашингтон Кепіталз» – російська «зірка» Олександр Овечкін, який виступив на підтримку Путіна під час анексії Криму та збройної агресії Росії проти України на Донбасі.

У той же день під час і після гри відбувся Український вечір, де було представлено уболівальникам та учасникам матчу кращі зразки українського танцювального та музичного мистецтва.

Фото Ірен Р. Савіано

КОЛОСКИ ПРАВДИ

22-го листопада пам'ять про жертви Голодомору-геноциду в Україні 1932-1933-х років вшанували учні, вчителі та батьки школи українознавства ОУА «Самопоміч» у Нью-Йорку.

У великій залі, де зібралася вся школа, директор Іван Макар звернувся до присутніх з промовою про значення правди про Голодомор сьогодні, важливість історичної пам'яті, особливо про мільйони тих українців, які померли голодною смертю на своїй щедрий землі, необхідність нині й завжди протистояти відкриттям та облудній брехні про ту трагедію будь-яких окупантів...

Присутні молитвою та хвилиною мовчання пом'янули душі померлих від Голодомору, а також героїв Небесної сотні та тисяч відомих і безіменних героїв України, які віддали й

Цим дітям нести правду про Голодомор наступним поколінням землян

віддають сьогодні свої життя за нашу свободу.

Запаливши свічку пам'яті, учні 11-го класу показали поетичну постановку про Голодомор під назвою «Маленька поема про велику біду», зворушливо представивши її в супроводі скрипки вчителів Анастасії Антонів та фортепіано Елі Романишин. Після спільної молитви вихован-

ці школи взяли участь у соборній панахиді в катедральному соборі Св.Патрика, де разом з живими свідками Голодомору пройшли через храм жалобною ходою, тримаючи в руках «колоски правди».

Дарія Козак,
пресовий референт школи
українознавства ОУА
«Самопоміч»

ЖІНКА-ЕВРИКА

13 грудня святкує свій славний ювілей відома в нашій громаді активістка, журналістка й авторка книги «Еврика на все життя» Лідія Корсун.

За освітою й першим фахом вона бібліотекар-бібліограф вищої кваліфікації, Заслужений працівник культури України. Тридцять років пропрацювала в системі Міністерства культури України, очолювала Київську Центральну юнацьку бібліотеку. Однак за покликанням – 100-відсоткова журналістка. Бо така енергійність, мобільність і чуття події притаманні тільки журналістам від Бога.

З 1992 року активно співпрацює з українськими газетами та журналами, починаючи власним кореспондентом першої незалежної «Української газети», а потому щоденника «Всеукраїнские ведомости». Часто друкувалася в таких виданнях як «Україна молода», «Літературна Україна», «День», «Голос України», «Дзеркало тижня», а також україномовних газетах Америки. Нині – власний кореспондент чиказького тижневика «Час і події» в Нью-Йорку.

Лідія Корсун (праворуч) під час презентації своєї книги «Еврика на все життя» в Києві

Своєрідним підсумком її великого життєвого досвіду, сотень цікавих зустрічей, інтерв'ю, подорожей і відкриттів стала 688-сторінкова книга «Еврика на все життя», яка побачила світ у 2010 році в Києві.

«Еврика!» – для пані Ліди це не лише класична аналогія з Давньою Грецією й архімедівським «Знайшов!», це історія її життя – від народження на Вінничині в суворі 1930-ті роки, створення однойменного київського дискусійного клубу й до сьогодні, в кожному дні якого вона прагне знайти і натхнення,

і журналістську «поживу», й зерно правди.

Пані Ліда була не лише свідком, а й активною учасницею Помаранчевої революції та Євромайдану. «Я вдома – в Києві. Вже встигла побувати в Умані та Львові. Радію, що повсюдно видно факти «шевеління» громадськості. Якось переходила Хрещатик, то вулицею тихо їхав автобус з написом « Народна люстрація » і повтором: «Вимагаємо люстрації Яреми та його заступника!». А під Держтелерадіо – купка протестувальників з плакатами... Це нові, поки що маленькі зміни соціального ландшафту України... Так хочеться вірити, що Майдан був не даремним!» – написала вона кілька днів тому на наш e-mail.

Й сьогодні, як і в золоту пору київської «Еврики», вона – енергійна, допитлива, небаїдуха. «Ця книга – своєрідний звіт про моє життя і працю в Америці», – написала Ліда Корсун у передмові до неї. В рік ювілею, крім традиційних теплих і щедрих побажань, зичимо колезі насамперед здоров'я, наснаги й нових яскравих сторінок у літописі її насиченого подіями й цікавими людьми життя.

ГІЛОЧКА КАЛИНИ НА СРІБНІЙ ЗЕМЛІ

7 грудня відомий у нашій громаді заслужений діяч мистецтв України Оксана Лиховид виповнилося 70 років.

Її здібностей, енергії, працьовитості, завзяття вистачило б на кілька яскравих біографій. Оксана Лиховид (дівоче прізвище – Стечик) – музикознавець, композитор, педагог, громадська діячка, член Національної спілки композиторів України, заслужений діяч мистецтв України – народилася в Копичинцях Гусятинського району на Тернопільлі, а виросла на Срібній землі – на Закарпатті, в учительській родині. Після закінчення Мукачівської музичної школи № 1 й Ужгородського музичного училища (фортепіанний і теоретичний відділи) легко підкорила Київську консерваторію (факультет теорії та історії музики), в якій потім викладала історію музики й була співавтором підручника «Історія української музики». Працювала також у репертуарній музичній колегії Міністерства культури, режисером Укрконцерту, науковим редактором видавництва «Українська енциклопедія», викладачем і директором музичної школи в далекій Якутії, куди занесла її доля після Чорнобильської аварії й де вона згуртувала українців міста Нерюнґрі в національно-культурне товариство «Кобзар».

Після повернення з Якутії в Україну працювала викладачем Мукачівської музичної школи, викладачем

Ужгородського музичного училища і художнім керівником Закарпатської обласної філармонії. Від 1996 року й до серпня минулого року жила, працювала й творила поміж нас у Нью-Йорку. Викладала в Українському Музичному інституті Америки, працювала директором громадсько-культурного і освітнього центру для новоприбулих «Українська світлиця», була засновницею й головою 127-го відділу Союзу Українок Америки, в 1997 році організувала вокальний ансамбль «Українська родина», який брав участь у фестивалях, виступав з концертами в Нью-Йорку та поза його межами. У 2005 році в Нью-Йорку вийшов компакт-диск «Гілочка калини» з її піснями, а також відбулись авторські концерти в Нью-Йорку, Філадельфії й Україні.

Втілюючи в своїй піснях те, що на серці й у думках, Оксана Лиховид часто повторювала, що мріє на схилі життя повернутися до своїх джерел, на Срібну землю, яку вона так щиро оспівує у своїй творчості. Свій сімдесятий рік життя ювілярка зустріла, як і мріялось, вдома, на рідній землі, в родинному колі, серед приятелів і найближчих людей. «Нова газета» приєднується до щедрих побажань ювілярці й бажає пані Оксані Лиховид доброго здоров'я, віри, надії, любові та Божого благословення на многі літа!

МИЛОСЕРДЯ

У Київському Центральному військовому шпиталі на дверях палати №4 прикріплено напис, зроблений дитячою рукою: «Палата Героїв». Стіни палати, немов картинна галерея, також прикрашені дитячими малюнками, на яких квіти, пташки, сонце... Так діти, які відвідували поранених, намагалися передати їм свою любов, повагу і вдячність.

ПАЛАТА ГЕРОЇВ

рогом в районі Горлівки, був розвідником. 28 вересня, виконуючи завдання, потрапив у засідку й під мінометний обстріл. Міна вибухнула прямо під ногами, і він втратив обидві ноги. Сашко перев'язав собі ноги жгутом і по радію викликав допомогу. 4 жовтня опинився в Київському шпиталі. Вдома має 6-річну доньку й вагітну дружину. Держава виділила йому 2000 гривень пенсії. Чи можна на цих трохи більше ніж сто доларів прожити?! Але сьогодні Сашко найперше мріє про добрі протези.

Якщо хто зможе чимось допомогти Чалопчію Олександр, номер його рахунку в «Приватбанку» такий: №5211537334004343.

Отримувач – Чалопчій Олександр Олександрович. Телефон: 011-380-67-86-89-791.

У цій же палаті лежить Олександр Бабченко. Йому 35 років, до війни працював інженером на телефонній станції в Сумах. Має дружину і 12-річного сина. Коли почалась агресія Росії на Донбасі, не роздумуючи, 7 серпня пішов до військкомату. В складі 92-ї окремої механізованої бригади став розвідником окремої розвідувальної роти, відправлений в зону АТО і воював у районі міста Щастя Луганської області, де протягом всього часу точилися запеклі, безперервні бої з ворогом. 6 жовтня Сашка поранили – під час мінометного обстрілу він втратив ногу.

Для тих, хто хоче допомогти Бабченку Олександр, називаю рахунок у «Приватбанку»: №5168757272309230.

Чалопчій Олександр втратив на війні ноги. Його каліцтво має боліти й усім нам

Отримувач – Куценко (Бабченко) Ганна Володимирівна. Телефон: 011-380-50-85-99-467.

У сусідній палаті невідкладної хірургії №12 лежить Буйновський В'ячеслав. Йому 41 рік, до війни був працівником спортивного комплексу Глухівського педагогічного університету. Мешкав з матір'ю і 17-річною донькою. Коли в Києві вибухнув Майдан проти диктатури Януковича, В'ячеслав став активним його учасником. Коли почалась війна проти Росії на сході України, він у складі добровольчого батальйону «Айдар» з травня воював в районі міста Щастя. Під час бою міна впала за 40 сантиметрів від нього, він втратив праву руку й праву ногу. У шпиталі поряд з ним сидить його мама Катерина Михайлівна. З вели-

кою вдячністю вона говорить про волонтерів, які постійно, щоденно відвідують поранених, приносять все, що потрібно.

Всі, хто бажає допомогти, можуть перекази гроші на рахунок у «Приватбанку» №4149497818587273.

Отримувач – Буйновська Катерина Михайлівна (мама). Телефон: 011-380-96-46-98-439.

В одній з палат лежить легендарний полковник спецназу Герой України Ігор Гордійчук, мудрий, талановитий і відважний офіцер. Виконуючи наказ командування, І.Гордійчук з групою бійців захопив укріплену й стратегічно дуже важливу висоту Савур-Могила й утримував її близько двох тижнів. Коли висоту оточив ворог, І.Гордійчук вивів бійців з

оточення й пробився до Ілловайська, де був тяжко поранений. За цей подвиг Президент України присвоїв йому звання Героя України.

Інформацію про поранених мені надала волонтер Ірина з Адміністрації Президента України. Під час останньої розмови вона повідомила, що в шосту палату судинного відділення хірургічного корпусу привезли тяжко пораненого Кушерева Івана Миколайовича. Молодий чоловік років 25, він воював в зоні АТО, в його руках розірвалась граната. Він не міг її викинути і, рятуючи побратимів, лише встиг відвернутись від них і затиснути гранату в руках. Тяжко поранений, він втратив обидві руки та очі.

Кожен, хто хоче допомогти Кушереву Івану Миколайовичу, може зателефонувати безпосередньо до нього. Телефон: 011-380-95-69-53-293.

Сьогодні в Україні тисячі скалічених, поранених, понівечених людей. Це ті, хто першими стали на захист своєї землі, прикривши її своїми тілами від підлого, підступного й цинічного агресора. Зрозуміло, що всі поранені мають бути в центрі уваги держави, державних органів, усього суспільства. Але це й наші герої – наші рідні, знайомі й незнайомі, наші земляки, які постраждали за нас, за нашу землю, за нашу Українську державу та її майбутнє. Отож, не будьмо байдужими до їхнього горя, бо їхні рани й каліцтва болять і нам.

Володимир Висоцький
Кліфтон (штат Нью-Джерсі)

«КИЇВСЬКА РУСЬ» ПОТРЕБУЄ НАШОЇ ДОПОМОГИ

Нью-Йоркський відділ УККА, відколи почалися бойові дії на Сході України, «адаптував» 25-й батальйон територіальної оборони «Київська Русь» і постійно опікується ним.

З вашими пожертвами ми змогли надіслати українським воякам теплі речі, так необхідні взимку: військові штани, пончо, спальні мішки. Дякуємо, що до нас приєднались Євген Кузів, Анна Шпук, Марійка Паска. Дякуємо за подаровані шкарпетки, черевики й медичне приладдя. Дякуємо всім небайдужим!

Солдати вдячні за нашу й вашу підтримку. Невдовзі Святий Миколай принесе їм солодощі й молитви. Але їм потрібна наша допомога й підтримка повсякчас, доки на українській землі лунають вибухи, ллється кров, плачуть матері та діти.

Ми будемо вдячні за будь-яку найменшу допомогу. Сол-

Іванка Заяць, голова Нью-Йоркського відділу УККА (крайня праворуч), разом з волонтерами готують посилки для вояків 25-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь»

датам потрібні чоботи, вовняні светри, ручні обігрівачі, камуфляж... Слава Україні! Слава нашим героям!

Пожертви з поміткою «NYC Branch – 25th Battalion Kyiv» можна надсилати за адресою: NYC Branch – UCCA, 203 Second Ave. 3rd fl., New York,

N.Y. 10003, або через інтернет-сторінку: www.crowdrise.com/helpthe25thbattalion-kyiv/

Іванка Заяць, голова Нью-Йоркського відділу УККА

ivankaz455@gmail.com

УСИНОВІТЬ ПОРАНЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО ВОЯКА!

Нову програму під такою назвою започаткував Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)

Звертаємося з проханням до всіх небайдужих пожертвувати, хто скільки може, для лікування хоробрих борців за українську свободу. Покажімо нашим героям, що ми гідно цінуємо та шануємо їхню самопожертву. За 25 доларів місячно (або 300 доларів річно) можна допомогти пораненому воякові оплатити медичне спорядження, ліки, одяг, харчі та інші необхідні речі. Якщо жертводавці бажатимуть, ЗУАДК надасть їм ім'я та адресу вояка, який отримуватиме їхню допомогу. Пожертви можна відмінувати від податку.

Прохання чеки з позначкою «Поранений вояк» або «Wounded Soldier» надсилати на адресу

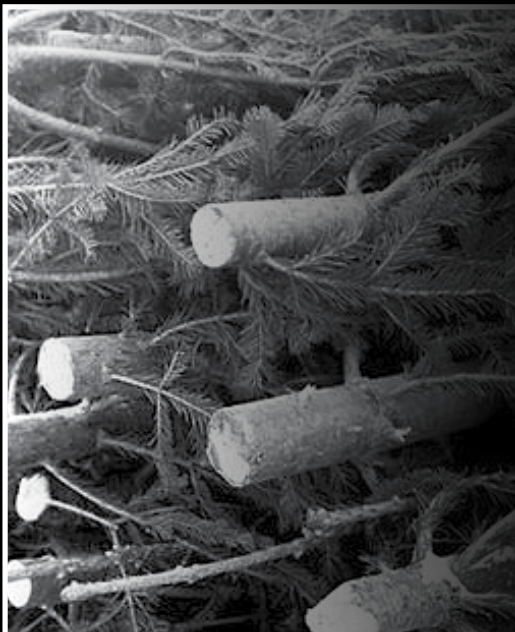
ЗУАДК-у: UUARC (Attn: Wounded Soldier), 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111. Або електронно: www.uuarc.org/donate-now

Детальнішу інформацію можна отримати в канцелярії ЗУАДК-у електронною поштою: uuarc@verizon.net або телефоном: 215-728-1630.

Дзеркало

ПЕРЕД СВЯТАМИ

Над хутором святочний віє дух
останнім дихом метушні й утоми,
все чепуриться, гамір дня ущух,
у сяєві злотистому соломи
на покуті невдовзі стане дідух,
а по кутках, у присмерку заломів,
де образів злотисто-ризний ряд,
всміхаються вже вогники лямпад.
А над обрусно-білими столами
вже сіно горбить сніжність скатертин,
(на сіні, між ослами і волами,
скоро народиться Маріїн тихий син),
і виглядають діти між хмарками
зорю, щоб скорше свят-вечірній чин,
яким, бодай на мить, зв'язати треба
мир на землі з благословенням неба...

Леонід Мосендз

РІК КОБЗАРЯ

7 грудня в Merkin Concert Hall у Мангетені з ініціативи та за підтримки Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці й Українського Інституту Америки та за сприяння Української Вільної Академії Наук у США (УВАН) відбувся концерт, присвячений 200-літтю від дня народження Тараса Шевченка.

За задумом ініціаторів і організаторів цього концерту він мав би стати завершальним акордом ювілейного шевченківського року, а став насправді ще одним важливим штрихом до портрету

ри Костянтина Данькевича «Назар Стодоля».

Пролунали й два російськомовні романи – Сергія Рахманінова «Полюбіла я на печаль свою» (1893) і Модеста Мусоргського «Гопак» (1880), що викликало, з огляду на сьогоднішні події на Донбасі, деяке сум'яття серед слухацької публіки.

Річ у тім, що творчий шлях Сергія Рахманінова неодноразово перетинався з культурно-мистецьким життям Києва та України в цілому. 18 жовтня 1893 року в Київському оперному театрі він диригував своєю першою оперою – «Алеко». А в рік її української прем'єри були видані романи Рахманінова за творами Т. Шевченка у вільному перекладі російського поета Олексія Плещеева – «Дума» й «Полюбіла я на печаль свою». Модеста

У вщерть заповненому Merkin Concert Hall співає Оксана Дика

УКРАЇНА. ШЕВЧЕНКО. МУЗИКА

Т.Шевченка, розкриваючи вслід за літературним і малярським генієм його музичний феномен. Головна роль розкрити цю, напевне, найменш досліджену грань Шевченкового таланту випала оперній примадонні світової слави Оксані Дикій, яка з успіхом виступає на таких головних оперних сценах світу, як Ла Скала, Опера-Бастілія, Мет, Віденський оперний театр, Лондонська Королівська опера. Й вона впоралася з нею блискуче завдяки своєму таланту й щирій, відкритій манері відчувати публіку та незримо контактувати з нею. Притому, що репертуар, з яким їй довелося виступати в концертному залі Merkin Concert Hall, був не зовсім її репертуаром.

Шевченко не уявляв собі життя без пісні. І найперше – народної. Навіть малюючи картину, він завжди тихесенько наспівував народні пісні, чаруючи друзів і свого учителя – «великого Брюллова», як називав його сам Шевченко. Зі спогадів Тараса Григоровича дізнаємось, що під час роздумів про майбутню картину «хто його зна – відкіль несеться, несеться пісня, складаються вірші, дивись, уже й забув, про що думав, а мерщій запишеш те, що навівалося». А в період заслання, у солдатчині українська пісня стала для Шевченка розрадою для його стражденної душі. Навіть ліричні поезії тоді були створені у жанрі народної пісні («Зацвіла в долині», «Якби мені черевика» тощо).

Недаремно ж Станіслав Людкевич відзначав, що «поезія Шевченка співна, повна логічної простоти й симетрії, мелодійних повторень, рефренів, відзвуків – за всіма психологічними правилами врізується в пам'ять, бо промовляє собі дорогу до людського організму не лиш очима, але й слухом; його поезії так і просяться до співу, до покладення на музику». Чимало композиторів відчували й відчувають Кобзареву поезію так само, як і Станіслав Людкевич. Вечір «Україна. Шевченко. Музика» переконливо про це засвідчив – під час нього у виконанні Оксани Дикої лунали твори Андрія Штогрена «Якби мені черевика» (1939), Валентина Сильвестрова «Прощай, світе» (1976), Мирослава Скорика «Зацвіла в долині» (1962), Миколи Лисенка «Ой, одна я, одна» (1882), Кирила Стеценка «Плавай, плавай, лебедонько» (1903), арія Галі з опе-

Оксана Дика (в центрі) з президентом УВАН Альбертом Кіпою (крайній ліворуч), президентом УІА Данилом Свістелем, головою управи Українського музею Ренатою Голод та президентом НТШ-А Григорієм Грабовичем. Фото Богдана Грицива

Мусоргського в творчості Тараса Шевченка привертала соціально загострена тематика народного життя, й він створив кілька пісень та романсів на його вірші («Гопак», «На Дніпрі» та ін).

Твори В.Белліні, В.Моцарта, Дж.Россіні, Л.Бетговена у виконанні відомої скрипальки Соломії Івахів та в супроводі Анджеліни Гаделії (фортеп'яно) лунали не просто як прекрасні композиції у високопрофесійному виконанні й внесені до програми не з чіткої високочолої примхи чи задля ваги концерту. Глибоко народний поет Тарас Шевченко любив Гайдна, Бетговена, Мендельсона, добре знав тогочасних віртуозів Паганіні, Серве, В'єтана, в його творах згадуються десятки прізвищ композиторів, музикантів, співаків. Ідеалом гармонії для Шевченка завжди залишався Вольфганг Амадей Моцарт. Одним з улюблених творів Шевченка була увертюра до опери Джоаккіно Россіні «Вільгельм Тель». Відомі вислови Т.Шевченка: «Божественний Гайдн!», «Великий Бетговен», «Моцарт – чарівник». А прослухавши оперу М. Глінки «Іван Сусанін», Шевченко вигукнув: «Геніальний твір! Безсмертний Глінка!». Притому, що тодішня офіційна думка столичної аристократії охрестила музику опери «кучерською».

Квіти вдячності головним учасницям концерту – Оксані Дикій, Анджеліні Гаделії та Соломії Івахів

Улюбленим композитором нашого великого поета був Фредерик Франсуа Шопен. Захоплення музикою Шопена було в Шевченка не випадковим. Вона приваблювала його насамперед щирістю ліричного висловлення, яскравою мелодійністю польської народної інтонації та щемливою тугою за Батьківщиною.

Життя та творчість Шевченка досі залишаються невичерпним джерелом для музичного натхнення. На підтвердження цього Соломія Івахів та Анджеліна Гаделія виконали також світову прем'єру фрагменту «Епізод із життя поета» (післямова до опери «Недописаний лист» О.Щетинського).

Після концерту відбулося святкове прийняття в Українському Інституті Америки, де гості й учасники концерту мали нагоду обмінятися думками, автографами, компліментами, словами вдячності.

Організатори ювілейного концерту сердечно дякують усім, хто підтримував цей проект і прилучився до вшанування Тараса Шевченка на такому гідному його генія й славного ювілею рівні. Насамперед композитору Віркові Балею, який виступив продюсером цієї імпрези, Каріні Тарнавській (PR-координатору), членам організаційного комітету концерту: Наталії Гончаренко, Галині Гринь, Христині Карпівич, Олені Сідлович. Цей проект був би неможливий без підтримки меценатів та спонсорів: кредитовик СУМА-Йонкерс і нью-йоркської «Самопоміч», Григорія та Оксани Грабовичів, Наталії Гончаренко й Майкла Андреса, Ігоря та Марти Федорівих, Галини Гринь, Ореста Поповича, Сергія Панька, Анни Процик, Мирослави Знаєнко, Катерини Наливайко та багатьох-

багатьох інших людей щирого серця, які зазвичай залишаються «за кадром», але без їхньої скуппульозної праці ювілейний шевченківський портрет не зазвучав би такою мелодією, яку вщерть заповнена зала Меркін-голлу мала насолоду чути минулої неділі.

Вл. інф.
Фото Кена Говарда

Зацікавлені в покупці власного будинку?

Подавайте
заяву на
іпотечний
кредит і
отримайте

знижку
\$500

від вартості
оформлення
заяви!*

Примітки: Знижка \$500 поширюється тільки на перші моргеджі і перефінансування; знижка поширюється тільки на заяви, які затверджені і буде застосована після завершення процесу покупки. Будинок має бути в межах 100 миль від УФКС філії. Відвідайте rufcu.mortgagewebcenter.com для поточних процентних ставок і заповнення аплікації онлайн. УФКС має право змінити або скасувати цю пропозицію в будь-який час без попередження. Зверніться до нас для більш детальної інформації по телефону 877-968-7828.

Terms & Conditions: *\$500 Mortgage Application Fee discount is valid at all Ukrainian FCU branch locations and applies only to first mortgage purchases and refinances. Discount will be applied at the time of closing; only approved and closed mortgages qualify for the \$500 application fee discount. Property must be within 100 miles of the nearest Ukrainian FCU branch. Ukrainian FCU reserves the right to terminate this offer at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. For current rates and to apply online please visit rufcu.mortgagewebcenter.com. Ukrainian FCU NMLS ID: 462478.

Apply for a **SAVE**
mortgage
and **\$500**

We'll waive the mortgage application fee when you apply in person or online.*

- Visit a UFCU Branch and apply in person
- Apply online at www.rufcu.org

www.rufcu.org
877-968-7828

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

Federally insured by NCUA
EQUAL HOUSING LENDER

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

BRANCH ALBANY, NY | SACRAMENTO, CA | SYRACUSE, NY | BOSTON, MA | PORTLAND, OR | BUFFALO, NY | VANCOUVER, MA | WEBSTER, NY
OFFICES 518.266.0791 | 916.721.1188 | 315.471.4074 | 781.493.6733 | 503.774.1444 | 716.847.6655 | 360.597.2096 | 585.545-6276

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Маємо свої
ATMs!

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

EAST VILLAGE MEAT MARKET
J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590
Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Щоб знати країну, в якій народився чи де випало жити, мало знати її географію, історію, політику з підручників та теле-новин. Цю країну треба навіть не облетіти, а об'їхати власним авто, сходити власними ногами. Ми зрозуміли це, плануючи на початку вересня подорож до Єловстоунського парку. Попри те, що можна було «взяти літак» й приземлитися біля самої брами цього завжди велелюдного парку, вирішили «взяти авто» й проїхатись п'ятьма штатами. Одне з несподіваних відкриттів, яке ми зробили, перетнувши Юту, Айдахо, Вайомінг, Неваду й Монтану, що Америка – це ще й країна полину.

Спочатку ми не звертали увагу на сизу поволоку, яка низько стелилася вздовж усього нашого шляху. А потім, коли назви Sage Hill, Sage Edge, Sagebrush Ranch, Sage Casino, Sage Trail, почали миготіти наполегливо, немов реклама, перепитавши про всяк випадок у сина ще раз, чи «sage» – це справді «сейдж», зрештою, припаркувалися обабіч степової автостради й вийшли з авто, щоб переконатися, що «полин він і в Америці полин».

Американський sage або sagebrush з вигляду дещо інший, ніж український, той, який оспівують у піснях, з якого роблять віники і який опосередковано причетний до Чорнобильської катастрофи. Американський «сейджбраш» – це чагарник, така собі мініатюрна верба, іноді вища зросту людини. Підійти-не-підійти, підійти-не-підійти – боролися в мізках два протиборці. Степ все-таки, до того ж чужий, а раптом десь там причаївся який-небудь гримучник... Але полин – це не форма, це зміст. Та ще й який! І, поборовши сум'яття, підійшли до краю карликових хашків... Зірвали кілька сизих листочків... Пучками пальців розтербили їх... Піднесли до ніздрів, вдихнули терпкий аромат степу й відчували, що полин – він справді і в Америці євшан...

... Давно це було. Господарювали в степах відважні половецькі батирі – брати Отрок і Сирчан, часто нападали на пограничні землі Руси-України. А одного разу після особливо вдалого походу захопили багату здобич і влаштували бенкет, під час якого київський князь Володимир Мономах напав на ворогів і розбив їхнє військо. Сирчан в донських заліг мілинах, Отрок в горах Кавказьких сховався. Та ось Мономаха не стало, на Руси-Україні встановилася «туга й горе». Зміцніла сила степової орди. Сирчан став кликати мо-

лодшого брата в рідні краї. Отрок не слухав ніяких умовлянь. Тоді Сирчан послав до нього гінця, напучуючи: «Володимир помер, то ж повертайся, брате, назад в землю свою...» Перекажи ж ти йому ці слова мої, заспівай йому пісень половецьких. А як не схоче послухати, то дай йому понюхати зілля, яке зветься євшаном... І понюхавши, заплакав той і сказав: «Краще на своїй землі кістками лягти, ніж на чужині славному бути. І прийшов він у землю свою...» – розповідає одна з легенд Галицько-Волинського літопису, датована 1201 роком. З тюркської «євшан» це і є полин. Саме цю траву-зілля несли українські дівчата козакам у турецьку неволю, щоб нагадати їм про отчий край.

Полинові пагорби Айдахо

БАЛАДА ПРО ПОЛИН

Наша довідка: полин (ботанічна назва – *Artemisia*) – рід рослин родини айстрових, поширених на території всієї Євразії, Америки та Африки. Полин – лікарська, харчова, фітонцидна, ефіроолійна, фарбувальна та косметична культура. Одна з найгіркіших рослин світу, що відтворено в українській народній приказці «Гіркий, як полин». Видова назва в перекладі з латини означає «гіркий, але цілющий». За різними класифікаціями, до цього роду входить від 200 до 500 видів рослин, серед яких полин звичайний, полин гіркий, тархун та ін.

Народні англійські назви: Felon Weed («трава злочинця»), Sailor's Tobacco («морський тютюн»), Artemis Herb («трава Артеміді»), Old Uncle Henry («старий дядечко Генрі»), Singulum Sancti Joannis («пояс Святого Іоанна»).

В Україні широко відома під назвою чорнобиль, насамперед через біблійний образ – зоря Полин. А також – євшан. За легендою, це чудодійне чар-зілля, яке повертає людям втрачену пам'ять.

У США полин особливо поширений у степових та напівпустельних штатах – Айові, Небрасці, Південній й Північній Дакотах, Юті, Неваді, Вайомінгу, Айдахо та ін.

Корови, яких випасають на полинових полях, дають молоко з присмаком полину

Полин ще називають найдревнішою з усіх трав. У середні віки він асоціювався з Іваном Хрестителем, який, за переказами, коли жив у пустелі, носив пояс з полинових стебел. Тому її називали «травою Святого Івана» й вважали найкращим засобом для вигнання демонів, а в переддень Дня Святого Івана одягали полинові вінки – як оберег від злих сил.

Індіани полиновим ворсом, схожим на вату, який отримували протиранням через спеціальне сито, розводили вогонь. Древні римляни при збиранні полину приказували: «Tollam te artemisia, ne lassus sim in via» («Я зірву тебе, полин, щоб не стомитися в дорозі»). Вони об-

саджували ним дороги й клали стебла у взуття, щоб ноги не стомлювалися від тривалого ходіння, а також вішали на шию – для захисту від дикої звірини й отруєнь. У давньому Китаї пучки полину розвішували під час Свята дракона, щоб відганяти злих духів. Японські айни спалювали полин для сцілення хворого... Є переказ про те, що полин-трава виросла в сліді змія-спокусника, який залишився після того, як він полишив рай. А Одкровення Іоанна Богослова оповідає, що після того, як відімкнеться сьома печатка, впаде з неба гірка зірка й ім'я її Полин...

Що ж це за чар-зілля таке і в чому його таїна? Науковці підтверджують, що полин справді

прояснює розум й загострює сприйняття. Одним достатньо просто підвісити його біля ліжка, щоб бачити яскраві сні, інші входять у транс від одного його пряного запаху. Є трава «жіноча» – полин звичайний, її вживають при різних жіночих захворюваннях, він корисний людям артистичного складу, яким буває важко зосередитися й чітко висловити свої думки. І є полин гіркий – трава «чоловіча», він скріплює асоціативну пам'ять і підтримує зв'язок між двома півкулями головного мозку. Найбільша таємниця цієї рослини криється у вмістові ефірних олій (натуральна ефірна олія містить від 200 до 800 компонентів), до складу яких входять

отруйний кетон – туйон, спирт, пінен, азулен, ефіри туїлової спирту, оцтової, ізовалеріанової і пальмітинової кислот. Щоб розшифрувати весь цей ряд, потрібно бути, очевидно, бодай хоч трохи хіміком.

Дивно, що індіани Північної Америки такими хімічними знаннями володіли. Інакше, чому б полин або «сейдж» вважався символом, іконою Дикого Заходу. Саме цією травою встеляли американські індіани свої вігвами, немов оберегом. Ним сцілювали, заклинали, проклинали, повертали із забуття.

Пригадується, як в Айдахо, помітивши на автостраді велику вивіску «Резервація племені блекфут», звернули на найближчу заправку, щоб перепитати, чи правильно їдемо й як взагалі можна дістатися до індіанського села, бо дорога далі йшла безлюдним степом й виглядала ґрунтовою, немов в українських патріархальних селах. «А вони живуть он там, на Sage Hills...» – показав кудись у далечинь автозаправник. Оскільки ті Полинові пагорби нам видалися загадковими, а часу на подорожні авантюри в нас було обмаль, вирішили не ризикувати. Однак у айдахському музеї картоплі ми ще раз поцікавилися блекфутами й нам підтвердили, що чорноноги справді живуть у місцині, яка називається Полинові пагорби. Точно невідомо, звідки пішла назва уього народу, за однією з найпоширеніших версій, колись люди цього племені пройшли випаленою землею і їхні підошви почорніли, вожді сприйняли це як вищий знак і відтоді почали вифарбовувати своє взуття в чорний колір.

Для чорноногів, які називають себе «народом блекфут», полин – одна з чотирьох (sage, cedar, sweetgrass, tobacco) сакральних трав.

Збирати полин треба безпосередньо перед сходом сонця,

Для деяких фермерів вирощування полину для лікарських цілей – доволі успішний бізнес

Sagebrush Ranch – один із легальних «районів червоних ліхтарів» у Неваді

Індіанська церемонія «smudging» – вигнання злих духів з допомогою полинового диму

Фото на згадку серед полинового степу Юти

бажано вибирати рослини, нахилені на північ. Тільки чорноногі називають його «білим полином» й досі використовують під час ритуалів очищення – «smudging», що перекладається як «окурювання димом». Магія очищення створює ауру священного простору, пояснили нам у музеї. Щоб сформувати такий простір, треба «вигнати брудну енергію повсякденності». Блекфутівські шамани з Полинових пагорбів роблять це до сьогодні. Для цього білий полин з сильним, терпким ароматом зв'язують у пучки й повільно спалюють, шепочучи заклинання.

Цікаво, що рослини роду *Artemisia* можна зустріти в дикій природі на всіх континентах. І так само на всіх континентах цю рослину спалювали й спалюють для очищення від негативної енергії та зцілення. Це ставить у глухий кут етноботаніків, які не можуть зрозуміти, яким чином мешканці різних куточків планети, незалежно один від одного, почали приписувати одній і тій же рослині надприродні й міфологічні властивості. При тому, що активних галюціогенних речовин вона не містить.

Помітивши в Айдахо на 15-й автостраді посеред степу на пагорбі манливу вивіску Casino, заїхали й туди. «Sage Hill Travel Center and Casino» було написано на дверях. З місцевої газети, яка лежала в голлі, дізналися, що цим розваговим центром володіють і заправляють індіанці племені шошон-банок. Після реставрації вони придбали сто нових гральних атоматів й тепер це – прекрасне місце, щоб «грати, вигравати й відпочивати». Шошони володіють тут 540 тисячами акрів землі, хоча в 1860-ті їхні простори охоплювали в південно-східному Айдахо 1,8 мільйона акрів. Влада, земля й сила повернулася лише після 1934 року, коли Франклін Делано Рузвельт підписав Indian Reorganization Act (IRA), надавши ним зігнаним зі своїх земель індіанцям широкі права самоуправління.

Саме ці пагорби дали назву цілому прошарку американського суспільства. Ми вже писали про те, що на початку XIX століття відвідувачів Єловстоунського парку, сучасною мовою туристів, чітко ділили на дві категорії: «Dudes» («Дюдс») і «Sagebrushers» («Сейджбрашери»). Ми дізналися про це в краєзнавчому музеї містечка Вест Єловстоун, де виставлено розкішні карети, стильні довгі сукні, мереживні парасольки, фраки, «циліндри»... Розглядаючи всю цю розкіш, не вірили своїм очам, так, ніби йшлося не про подорож дикою природою, де на тебе в будь-яку хвилину може напасти ведмідь чи койот, а світські бали. «Дюди» – це подорожуючі, які приїхали до Єловстоунського парку потягом або власними каретами й зупинилися в готелі чи лоджі. Таку розкіш тоді могли собі дозволити тільки доволі забезпечені люди. «Сейджбрашери» ж – це ті, що

дісталися сюди через полинові пагорби власними ногами (недаремно ж це слово дослівно перекладається як «прочісувальники полину») або возами, на кшталт тих, якими послуговувалися перші поселенці-піонери. «Дюди» ставилися до таких «простолудин» дещо зверхньо, не забуваючи принагідно кинути шпильку, що це, мовляв, ті, що перуть свої носові хустини в струмках. Як не дивно, але категорія «Сейджбрашери» збереглася в Єловстоунському парку донині – сьогодні цим іменем називають «кемперів» – тих, хто воліє ночувати так само не в лоджі чи готелі, а в наметі...

Але загадка полину на тому не закінчується. Взяти хоча б абсент, навколо якого склалася особлива міфологія. Як і інші спиртні напої, абсент був відомий як лікувальний засіб ще за півтори тисячі років до Різдва Христового. Гіппократ призначав цей напій для лікування анемії й ревматизму. Згодом абсент заборонили, оскільки лікарі зрозуміли, що до складу напою входить туйон – наркотик, що викликає запаморочення й галюцинації. З 2000 року цей продукт все-таки почали легально продавати і в США, але очищений і лише деякі його марки.

Так і здається, що це не алкогольний напій, а щось на кшталт загадкового каменю, квітки, що не в'яне, струмка, що не пересихає. Народився він у Швейцарії наприкінці XVIII сторіччя, як тонік, аперитив. Деякі дослідники називають датою його виникнення 1792 рік; історія оповідає, що його винайшов лікар П'єр Ордінер. Будучи монархістом, він втік від Французької революції і оселився у швейцарському селищі Куве. Тут він, згідно з переказом, знайшов дикий полин, створив свій особливий рецепт, і його напій швидко завоював велику популярність в окрузі. Коли Ордінер помер у 1821 році, цей надзвичайно міцний алкогольний напій вже називали «Зеленою Феєю», і в тих місцях він вважався таким, що тонізує. Респектабельний буржуазний звичай пити абсент став практично повсюдним. Тоді вважалося, що абсент покращує апетит перед вечерею. Абсент асоціювався з натхненням, зі свободою і став символом французького декадансу; саме це слово викликає думки про інтригу, ейфорію, еротизм та декадентську чуттєвість. У 1859 році Едуард Мане написав свою відому картину «Любитель абсенту», котра зберігається сьогодні у копенгагенській Новій галереї Карлсберга. А у 1876 році Дега використав ту саму тему в своєму витворі «Абсент». Не оминули абсент увагою Бодлер, Верлен, Золя, Ван Гог, Тулуз-Лотрек, Модільяні, Гюго, Пікассо...

Що ж породжує відчуття, які зробили абсент рідкісним явищем культури усього людства? Експерти кажуть, що саме полин – полиновий смак гіркоти, який підсилюється в післясмаці... Полинову тему «експлуатували» й

«експлуатують» не лише поети, художники, завсідники салонів і салунів, а й люди гріховніших занять. У штаті Невада, за кілометрів сім від Карсон-ситі, є ранчо з поетичною назвою «Sagebrush Ranch». Насправді це знаменитий будинок розпусти, але цілком легальний. Тому що Невада – єдиний штат Америки, де дозволено «ліцензовану проституцію». Сьогодні такий бізнес, який тут ще називають «школами для Джонів», процвітає у 8 каунті, де є 19 борделів. Район, у якому діє «Sagebrush Ranch», отримує щороку в свій бюджет до півмільйона доларів прибутку від податків лише цього «бізнесу». Можливо, саме тому минулого року 64 відсотки мешканців Невади висловилися за легалізацію проституції в їхньому штаті.

Цей вид людської діяльності в Неваді дозволили ще в середині XIX століття. Президент Франклін Рузвельт почав з цим боротися й видав у 1937 році розпорядження про заборону центрів таких послуг поблизу дислокації військових частин. Ріно й Лас-Вегас оскаржували це рішення у Верховному суді Невади, але програли процес і змушені були в 1951 році «погасити свої червоні ліхтарі». Але вздовж штату вони продовжували світитись.

... Колись давно в пустельних краях у одного індіанця росла донька-красуня. Якось, коли вона збирала квіти, її побачив син вождя сусіднього племені, чванливий і підступний. Дівчина сподобалася йому й він став вимагати, щоб вона вийшла за нього заміж. Але вона відкинула всі його домагання. Тоді парубок, щоб помститися, розпустив про неї погослос, що збезчестив її й віднині дозволяє всім глумитися над нею. Дівчина, щоб уникнути ганьби, гірко плачучи, побігла в степ широкий. Але все ближче й ближче були переслідувачі. Тоді красуня зупинилася й попросила в степу, щоб той заховав її. Й він, змилосердившись, перетворив її на траву полин, яка навесні гірка, як сльози обмовленої й зганьбленої дівчини...

Так до наших засушених орхідей з Гаваїв, маків з Вашингтону, тростини з Коста-Ріки додалася ще й гілочка полину з Айдахо. Як евшан, як чорнобиль і як пам'ять про ті суворі, але чомусь такі манливі полинові краї...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

Життя без подорожей неймовірно нудне й нецікаве. Але вирушати в дорогу навмання не варто - побутові й дорожні проблеми можуть зіпсувати всю вашу відпустку. Краще зверніться по допомогу до туристичної агенції New Tours, яка полагоди́ть всі проблеми і зробить вашу поїздку незабутньою. Тисячі маршрутів в Америці та світі.

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Шановні читачі, рекламодавці,
спонсори й приятелі нашого тижневика!

Надходить різдвяно-новорічна пора.
Пропонуємо привітати на шпальтах
«Нової газети» українську громаду,
своїх рідних, приятелів, колег і всю українську громаду
зі світлим святом Різдва Христового, настанням Нового 2015 року
та зимовими християнськими святами, на які багатий український
календар, а також розмістити розклад Богослужень.
Привітання та оголошення можуть бути видрукувані в різдвяно-
новорічних випусках «Нової газети» (або ж у дні, запропоновані вами).

Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно.
Термін подачі привітань – за три дні до виходу газети у світ.

«Нова газета» виходить у світ щочетверга.
Тел. для довідок: 917-324-0359
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдаю (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги
в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Додаткова інформація: www.saryuk@ukr.net

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

ПАМ'ЯТЬ

СЛОВО ПРО БАТЬКА, ДІДА І ДОБРУ ЛЮДИНУ

**27 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ, В ДЕНЬ ПОДЯКИ, В НЬЮ-ЙОРКУ, В АСТОРІЇ, НА 94-МУ РОЦІ ЖИТТЯ ВІДІЙШОВ У ВІЧНІСТЬ
ІВАН ДРОБЕНКО**

Іван Дробенко народився 4 листопада 1921 року в родині Анни (з дому – Звольська) та Дмитра Дробенків, де, крім нього, було ще троє дітей: брати Микола й Петро та сестра Стефанія.

Дивлячись на його долю, не віриться, що одна людина здатна витримати стільки випробувань, стільки припущень, стільки болю й не зламатися, а прожити своє життя з гідністю й гордістю.

Родина мешкала в селі Запалів на споконвічних українських землях у східній Польщі, коли над Європою запала заграва ще небаченої в історії людства війни. У 1940 році старшого сина Анни та Дмитра Дробенків Миколу призвали до війська і він загинув на фронті. 21 січня 1943 року гестапівці заарештували другого сина Івана й вивезли його до страхітливих концетраційного табору Авшвіц (Освенцім), а потому до ще страхітлившого – Бухенвальду в Німеччині. Хтосьна, як склалася б його подальша доля, якби в 1945 році його разом з іншими в'язнями концетраку не визволили американські війська.

Після закінчення війни, знесилений, але живий і спраглий життя, він повернувся до рідного Запалова, де на нього чекало ще одне випробування – 3 червня 1947 року родину в ході сумнозвісної операції «Вісла» вивезли на «землі одзискане», до місцевості

Кашуни Ольштинського воєводства.

Але Всевишній був милостивий до нього й подарував йому щастя великого кохання. У 1949 році Іван одружився з Марією Кондришин, сусідською дівчиною Марійкою, яку він, старший за неї на 8 років, ще в дитинстві брав за ручку і вів до церкви. Так рука об руку, душа в душу, з вірою, надією й любов'ю вони пройдуть крізь усе життя. Повернувшись з концетраційного табору, Іван після першої зустрічі з рідними відразу ж поцікавився: «А де Марійка?». Весілля було скромним, але радісним. У Марії й Івана народилося п'ятеро синів: Іван, Ярослав, Микола, Богдан і Володимир.

«Я хочу, щоб мої діти були вільними, жили щасливо й не боялися розмовляти своєю рідною, українською мовою», – сказав одного разу батько і в 1965 році на запрошення кузина Василя Дудинського разом з дружиною й усіма дітьми вирушив до Америки, оселившись у Нью-Йорку. Батьки працювали тяжко, на двох-трьох роботах, аби нагодувати, одягнути, а головне вивчити дітей.

Якби запитати, що було найголовнішим у житті Івана Дробенка, він би, не замислюючись, відповів: «Бог, Україна й родина». У 1970 році здійснилася його одна з найбільших мрій – жити так, щоб Бог був у серці, а домівка – біля церкви. Родина Дробенків при-

дбала свою першу хату в нью-йоркській Асторії, неподалік від української церкви, «щоб можна було пішки ходити до рідного храму».

Працьовитість, господарський хист, заощадливість допомогли Марії та Іванові в 1978 році купити й свій перший бізнес «Leshko-Restaurant» на 7-й вулиці в «українському селі» Нью-Йорка. Працювали день і ніч, всією родиною. Особливо завзято – Микола, який перейняв мудрість ведення цього бізнесу й та батькова наука дуже знадобилася йому в житті. Гордився пан Іван своїми синами: «Маю п'ятеро синів – п'ять орлів, з роботящими руками і добрим серцем».

У ресторані пані Марія була головним кухарем. Не раз згадує невістка Марія, дружина сина Миколи, що «таких вареників і голубців, як робила мама, не смакувала більше ніде й ніколи...»

Народити сина, посадити дерево, побудувати дім... Люди часто вбачають у цьому сенс життя. Іван й Марія Дробенки насадили за своє життя цілі гаї дерев, народили, виростили, вивчили п'ятеро синів й разом, гуртом, родиною, кожному з них купили дім. Але головний сенс життя батько вбачав не в тому. А в тому, щоб жити по-Божому, по-християнськи і по-людськи: не принизити слабшого, не обділити

меншого, не відвернутися від потребуєного, не зрадити, не спокуситися, не обмовити, не переступити межі...

65 років прожили в любові та злагоді пан Іван та пані Марія, й їхнє життя стало прикладом для дітей та внуків. Тому таке глибоке й міцне коріння родини Дробенків.

Вирушаючи в далеку дорогу, в Божі засвіти, до вічної домівки, в яку він все своє життя вірив, живучи за словом Божим, Іван Дробенко попрощався зі своєю дорогою дружиною Марією, рідним братом Петром, який живе в Перемислі (Польща), сином Іваном та його дружиною Марією, внуками Іваном з дружиною Вікторією, Марусею, Петром; сином Ярославом та його дружиною Лісою; сином Миколою, його дружиною Марією та внуками Христіною й Адріаном; сином Богданом з дружиною Марією й внуками Захаром, Зеїн і Зові; сином Володимиром з дружиною Ларисою й внуками Марком, Михасем, Андрійком – з усіма, кого знав і любив на цій землі.

Прощальні панахиди й відправа відбулися в Quin Funeral-Astoria та Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії.

Свій останній прихисток пан Іван Дробенко знайшов на українському цвинтарі Святого Духа у Кемпбел-Голл (м.Гемптонбург, штат Нью-Йорк).

Вічна йому пам'ять!

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Висловлюємо глибоке співчуття Марії й Миколі Дробенкам, українським меценатам, добродіям, власникам крамниці «Арка» та ресторану «Клойстер», а також усій їхній скорботній родині – братам, їхнім друзям, дітям, ближчій і дальшій рідні – з приводу відходу у вічність їхнього

батька Івана Дробенка. Вистраждані, але чесні й світлі розумом, чисті серцем й щедрі душею люди не йдуть від нас назавжди. Вони залишаються поза часом і простором – у нашій пам'яті й своїх дітях, онуках та добрих справах, які стають найкращим меморіалом їм на цій землі.

Нехай Всевишній прийме його в Царстві Своїм і нехай буде пухом йому американська земля. Вічна пам'ять!

**Українська драматична студія
Народного артиста України
Івана Бернацького в Нью-Йорку,
Редакція «Нової газети»**

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

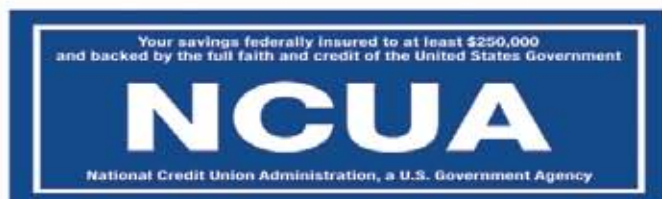
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.